

Kunsten, at male en solsikke

Et Scenarie af Sebastian Nemeth

S. Nemeth 2015

Indholdsfortegnelse

Introduktion _____ 3

Afvikling af scenariet _____ 23

Om Fortællingen _____ 10

Mekanikkerne _____ 31

Forfatter og Layout: Sebastian Nemeth
Skrevet til Fastaval 2023

Grafisk materiale:

Malerier af Vincent Van Gogh 1880 - 1890

Maleri af Paul Gauguin, 1888

Kort over Auvers, M. McCarthy Hunt; 2016

Forsideillustration: Vincent Van Gogh Maler Solsikker,
af Paul Gauguin, Arles, 1888

Lydfiler: Baggrundsmusikken på lydfilerne er fra Wevideo

En tak til

En stor tak skal der lyde, til alle der har haft tålmodighed med mig under arbejdsprocessen. Til alle som har lyttet til mange timers betaget talestrøm, om fortabte kunstnere og deres fortællinger.

Tak til Luke Van Koppen, for al sin hollandske herlighed og ikke mindst for at sidde tålmodigt ved siden af mig i Van Gogh museet i Amsterdam, imens jeg skrev og skrev og skrev, og så slettede det hele igen.

Tak til Jacob Sørensen, Ida Mia Thylstrup og Kaare Hjort, for at test-spille med mig. Tak til Denice Brødløs Færge og Michelle Aagaard for kyndig gennemlæsning og Michelle for distrahering, da jeg manglede en overspringshandling. Tak til Danny og Nina for en god og hjælpsom proces i hele forfatter forløbet. Og til hele forfattergruppen. I er alle sammen awesome!

Og tak, af hele hjertet og med alle solsikkerne, til dig der faciliterer og dig der spiller scenariet.

Introduktion til scenariet

Kunsten, at male en solsikke er en tragisk fortælling om menneskelighed, kærlighed, æstetik, kunst og mani.

Scenariets fortælling udspiller sig, i de sidste tre måneder af kunstneren Vincent Van Goghs liv, i den lille landsby Auvers i Frankrig. Det er et scenarie om tre muser der fastholder Van Gogh i kunsten så længe de kan, og om den kunstner der så inderligt søger verden omkring ham.

I løbet af scenariet skaber spillerne et narrativ sammen ud fra scener som vælges på skift. De valgte scener skal ligge i en solsikke-form på bordet og spillerne skal i afslutningen af hver scene, male på et maleri der kommer til syne.

Scenariet tager omkring 4 timer at spille, og kræver 3 spillere og en facilitator. Det er et scenarie der spilles semi-live og der vil være fysiske elementer til stede som spillerne interagerer med i løbet af scenariet - herunder det vigtigste, maleriet af *Solsikkerne: Still Life, Vase with Twelve Sunflowers*, som Vincent malede i Arles, August 1888.

I materialet du sidder med, vil der flere gange være orange tekstbokse. tekstboksene er for at give kontekst til historien om Vincent, men du kan sagtens køre scenariet uden at vide meget/noget om Vincents liv og kunst. Teksten udenfor boksene er indtalt, så du kan lytte til det der er scenariets materie, når du skal genopfriske inden spilstart. Indlæsningen er delt ind i:

Introduktion og Fortælling

Afvikling og Mekanikkerne

Alt information fra boksene

Link til indlæsning her:

<https://soundcloud.com/sebastian-nemeth-777572655/kunsten-introduktion-of-fortaelling> 15 min

<https://soundcloud.com/sebastian-nemeth-777572655/kunsten-afvikling-og-mekanikkerne> 26 minutter

<https://soundcloud.com/sebastian-nemeth-777572655/kunsten-information-fra-tekstboksene> 5 min

OBS: Materialet er delt op i dette dokument og 5 appendikser.

Appendikserne er A: Karakterer, B: Biroller, C: Malerier til print, D: Sceneoversigt og E: Solsikkeblade til print.

Appendikserne er ikke indlæst på lydfil, men det hele er samlet i en PDF.

Hvis materialet skal printes, skal du være opmærksom på at Appendiks C og Appendiks E er i A3 form. Ligeledes skal Appendiks B printes dobbelt på den smalle side og Appendiks E printes dobbelt på den lange side.

Om Solsikkerne:

Dette scenarier titel er en reference til et af Van Goghs malerier, *Vase with Twelve Sunflowers*, populært kaldt Solsikkerne. I maj 1888, lejer Vincent et gult hus i Arles, for at samle et kunstnerkollektiv omkring sig. Han inviterer en gruppe af sine tætteste venner, men kun kunstneren og den nære ven Paul Gauguin flytter ind.

Vincent maler en serie af malerier med solsikke-motiver på, for at kunne skabe farver og lys i hans gode ven Pauls liv, for Paul betyder meget for Vincent. Efter en kort og turbulent tid sammen ender deres bofællesskab dog med et voldsomt skænderi. Paul går fra huset og Vincent skærer sit ene øre af som han efterfølgende afleverer hos en prostitueret i byen. Det er enden på Vincents tid i det gule hus, men ikke på venskabet med Gauguin som senere både besøger ham og skriver breve til ham. Scenariet her handler ikke om det gule hus, men om den sidste tid i Auvers. Selvom det ikke handler om det gule hus, så hænger minderne om tiden, ligesom solsikkerne, fast hos Vincent, og kommer til at præge både hans malerkunst og hans eftermæle.

mod på at spille med emner som seksualitet, selvskade, kunst og vold og i fysisk kontakt med andre. Du behøver ikke at kunne male, scenariet har en mekanik til formålet.

"Jeg drømmer om at male og så maler jeg min drøm." - Vincent van Gogh

*Vi løber hen over funklende græs, der er dækket af dugfriske perler.
Vi hviler med den dovne kat, når den ligger i solen og varmer sig.
I foråret strækker vi os ud og omfavner verdenen der vågner igen.
Vi er muserne der lever gennem kunsten og ånder kreativiteten ind
i det kunstneriske sind.*

De tre musere følger Vincent i hans sidste tre måneder. Når han vandrer over de gule marker og forbi den gamle kirke, peger de ham i retning af det, der er værd at male. Scenariet handler om Vincent der vil male, men det handler mest om Vincent der vil leve.

Man spiller fysisk ved staffeliet, med pensel i hånd og skiftes til at spille Vincent og dem omkring ham. Scenariet kræver ikke viden om kunsthistorie, eller Van Gogh. Du skal have

Når du om lidt skal facilitere scenariet: *Kunsten, at male en solsikke*, så vil det være en oplevelse med fokus på ét menneskes liv. Vincent flås i stykker mellem det der virker som to modpoler: muserne og menneskene omkring ham. Scenariet har fokus på melankolien og tragedien, med en oplevelse af karakter-udvikling fortrinsvis gennem spillernes forskellige portrætninger af Vincent Van Gogh. Spilleren vælger scener ud fra et galleri hver gang det er den enkeltes tur og de valg spilleren gør sig, har betydning for scenariets udvikling, især anden del af scenariet (se under Afvikling af scenariet for mere information herom).

Muse

Spillerne har hver deres faste rolle i form af den muse de er castet til, men muserne spilles sjældent sammen. Muserne har i stedet hver deres tematik og intention som de ligger ind over scenerne. Muserne har det formål, at få Van Gogh til at male, og vil i hver scene først vise Vincent verden så han kan blive inspireret, og derefter trække ham tilbage imod lærredet. Muserne er primært det der skaber æstetikken og melankolien både i Vincents liv og i scenariet.

Birollerne

I scenariet er der også biroller. Birollerne er de som skaber dramaet med, imod og en gang imellem omkring Vincent. Det kan være at nogen af dem aldrig kommer i spil og nogen kommer meget i spil; det er helt op til spillernes valg. Den eneste birolle der altid vil have minimum et par scener, er Vincents bror Theo. Birollerne er primært det der skaber tragedien og det levede liv omkring Vincent.

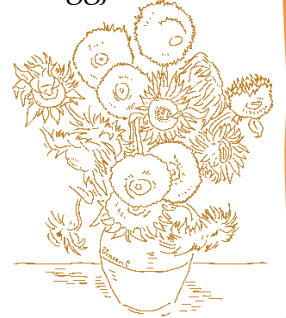

Vincent som hovedperson

Alle spillerne kommer til at spille kunstneren Vincent i løbet af scenariet. Der er ikke én spiller som har ejerskab over Vincent, men de må frit udvikle fra det materiale de får udleveret. Det kan dog være en god ide at de allerede ved til at starte med at Vincent efter den første akt bliver skudt / skyder sig selv; at Vincents selvmord, uheld eller mord er ukendt i scenariet; og at der vil være biroller som trækker Vincent i forskellige retninger der måske ikke er historisk korrekte, men falder indenfor en gråzone af ting vi ikke ved noget om. I scenariet er Vincent nærmest mere objekt end aktør, og kastes fra muse til menneske tilbage til muserne igen. Oplevelsen af at blive flyttet rundt på, at være uden agens og også at fortabe sig i det tragiske skal komme fra at spille Vincent.

Vincent og ensomheden

Vincent Van Gogh var omringet af mennesker der elskede ham og som ville ham det bedste. Ideen om Vincent Van Gogh som den ensomme og misforståede kunstner uden tilknytning til andre, er en romantiseret og fantastisk udlægning af kunstnerens liv. Måske hænger det ved fordi der er noget der drager os ved den udpinte og efterladte, men brillante kunstner. Vincent var - selv i sine mørkeste øjeblikke - omgivet af venner og familie som elskede ham. Alle omkring ham så ham som passioneret, menneskelig og empatisk. De fleste af hans nære relationer så ham også som syg i ånden og svær at være omkring. Hans mentale tilstand og tilbagevendende depressioner gjorde det meget svært for ham at fastholde venskaber, og Vincent selv havde store udfordringer med at se sig selv som andet end en fejl. Selvom hans kunst mødte kritik af kunstverdenen og ikke i hans egen tid slog igennem, så var Vincent heller ikke udskammet eller latterliggjort af andre kunstnere omkring ham.

Om Fortællingen

"Jeg lægger mit hjerte og sjæl i mit arbejde, og har mistet forstanden i processen" - Van Gogh

Dette scenarie tager udgangspunkt i Vincent Van Goghs sidste måneder. Det er inspireret af de mange breve, malerier og dagbøger, der kan genskabe de sidste tanker og den daglige gøren og laden i Vincents liv, men det er ikke en lineær, historisk korrekt gennemgang af hans fortælling. Vincent er i sin mest produktive periode under besøget ved Landsbyen Auvers i Frankrig, men det er også hans mest destruktive periode, og scenariets kerne kredser om dette: manisk skaberglæde og destruktion af selvet.

Der er ikke megen tvivl om, at Vincent Van Gogh har haft betydning for malerkunsten. Med sin innovative penselteknik og blik for det smukke i det almene liv, gjorde

han op med en stolt, fransk tradition for det æstetisk smukke, gengivet både i perfektionistisk malerkunst og nøje udvalgte motiver. Van Gogh malede det omkring ham, der fangede hans opmærksomhed. Hans portrætter er både ham selv og helt almindelige mennesker omkring ham; hans landskabsmalerier er helt almindelige landskaber som han vandrede i. Hans teknik er ikke om den nøjagtige gengivelse, men genskaber den patos der kunne opstå i oplevelsen af øjeblikket.

Men Vincent Van Goghs historie er meget mere end penselstrøg og kunstkritik. Det er fortællingen om en kunstner der aldrig selv modtog den verdensspændende anerkendelse for sine værker som der ellers er i dag. Det er et liv uden rigdom eller mulighed, hvor Vincent fra dag til dag måtte skaffe sig mad og materialer. Vincent var altid afhængig af andres nåde, især hans lillebror Theo.

Vincent producerer tusinder af kunstværker og maler i den sidste periode af sit liv imens han er i landsbyen Auvers, både landskaber, hverdagsscenografi, portrætter og selvportrætter i så stor hastighed at han maler mere end 70

værker fra perioden maj til juli. Det er den livsperiode som dette scenarie handler om, men samtidig også den periode i Vincents liv der indeholder et centralt spørgsmål, nemlig hvad der skulle blive hans afslutning.

Dette scenarie ønsker ikke at besvare spørgsmålet om Vincents død efterforskende. Der vil være muligheder for at skabe sin egen narrativ omkring den tragiske dag d. 27. juli 1890. Alt der er fastsat er at han bliver skudt i maven.

Vincents mystiske død

Om Vincent tager sit eget liv eller om andre gør en ende på ham, vides ikke. Dagbøger og breve beskriver at han følte, at han ikke kunne blive ved, samtidig med at både vidner og hans egne breve dagene optil, fortæller om en Vincent der har ændret sig og er blevet både glad og livlig.

Men de enorme krav han stillede til sig selv, hans tvangsprægede arbejde, hans psykiske sygdom og ikke mindst hans skiftende forhold til sin bror var måske alt sammen blevet for meget. Vincent skriver til Theo: "Jeg føler - en fiasko. Jeg føler, at det er den skæbne, jeg accepterer, og som ikke vil ændre sig mere." Alt vi ved fra dagen er at han kommer tilbage fra markerne udenfor Auvers, med et pistolskud i maven. Vincent fortalte lægen Gachet at han havde skudt sig selv, men i nyere tid har flere retsmedicinere peger på uoverensstemmelserne ved dette.

Auvers som landsby

Da scenariet er semi-live og primært spilles i små scener, er det ikke så vigtigt om

I har styr på placeringen af de forskellige lokationer i Auvers overfor hinanden. Det vigtigste er stemningen, nemlig smålig, fransk landsby der passer sig selv. De lokale er derfor generelt fokuseret på deres egne liv og ikke så optaget af det der foregår i Paris og Storbyen.

Vincent er for dem ikke kun en storbysnude, han er også hollandsk immigrant, og der er flere af dem der ikke helt forstår sig på hans nymodens kunstform eller synes han skal være i byen.

Der er på næste side et kort over byen (malet af Margaret McCarthy Hunt; 2016) hvis det har interesse, men spillerne behøver ikke se det. **Note: der var selvfølgelig ikke en statue i 1890 af Van Gogh i midten af byen.**

Det vigtigste er det stille landsbyliv, de sandfarvede huse, den franske stemning og Vincent som en der kommer udefra. Det er altså primært Doctor Gachet, lægen som Vincent er i pleje hos, der er særligt interesseret i at Vincent er i landsbyen.

Lokationer i byen er for eksempel:

Lægehuset hvor Gachet bor med sin kone og datter.

De gule kornmarker, hvor Vincent tit maler og senere ender livet.

Eglise Notre-Dame d'Auvers, den gamle kirke som Vincent besøger når han forsøger at finde Gud.

Auberge Ravoux, restauranten hvor Vincent har lejet loftværelset.

L'oise er floden der løber ved siden af Auvers (og derfor hedder byen Auvers Sur Oise).

Posthuset, som er en del af besøgshuset og haven i midten af byen.

THE WHEAT FIELD WITH CROWS

EGLISE NOTRE DAME DE L'ASSOMPTION

RUE DAUBIGNY

VINCENT'S ROOM

Auberge Ravoux

VAN GOGH

Visitors Bureau

Rue de la Saison

Rue Ferdinand de Mesny

Rue de Cimetière

VINCENT VAN GOGH 1853-1890	THEODORUS VAN GOGH 1857-1891
-------------------------------	---------------------------------

Auvers sur L'Oise

L'Oise

Vincent van Gogh Summer 1890

Vincent Van Goghs liv

Dette scenarie handler primært om Vincents sidste måneder, og bearbejder derudover kortvarigt Vincents forudgående oplevelser før han kommer til landsbyen Auvers. Derfor er en detaljeret beskrivelse af hele hans liv ikke interessant for scenariet, men der er hovedbegivenheder som det kan være godt for dig at vide som facilitator.

Vincent Van Goghs liv er et uden megen rigdom, men med en skabertrang der sultent leder ham i retningen, af det næste store mesterværk.

Vincent Van Gogh vokser op som søn af en præst af den reformerede hollandske kirke.

Vincent er dybt forbundet til sin bror Theo og igennem det meste af sit liv som kunstner har han oplevet sig selv som utilstrækkelig, både som kunstner og også i dette venskab som betyder alt for ham.

Vincent lader sig i flere perioder frivilligt indlægge, fordi hans ånd og sjæl er syg. Da han rejser imod Auvers, har han

lige udskrevet sig selv, efter en succesfuld periode ved Saint-Rémy i psykiatrisk behandling.

I perioden før denne indlæggelse har Vincent forsøgt at starte et bofællesskab sammen med kunstneren og sin nære ven Paul Gauguin. Paul og Vincent bor i et lille, gult hus i Arles (sydlig Frankrig) sammen i en periode på 63 dage, der ender i et skænderi. Hvad de skændes om og hvorfor det eskaleres, har hverken Vincent eller Paul efterfølgende ville sige noget om, men det er her Vincent skærer sit eget øre af og efterlader hos en prostitueret.

Efter denne episode lader Vincent sig selv indlægge ved Saint-Rémy under vejledning af Theo.

Efter Saint-Rémy kontakter han Doktor Paul Gachet, og i Auvers er det denne læge der har indvilliget i at tage ham ind og se efter ham, sådan så han kan male igen.

Den historiske kontekst

Frankrig er endnu en gang en republik og 1889 er en tid med fremgang (for især de rige og magtfulde) i det samfundsstrukturelle og kulturelle Frankrig. Man har fremvist den nye, centrale attraktion i Paris: Eiffel Tårnet; kunsten og moden er voksende i Paris. Landet er delt over to fronter, de rige i Paris, og de fattige på landet. Dette er en oversimplificering, men en simplificering som havde betydning for hvordan kunsten portrætterede livet omkring sig. Van Gogh for eksempel malede landsbyliv og den almene bonde, ikke som et romantiseret naturbillede, men med alle sine rynker og sprækker, hvorimod den traditionelle, romantiserede og skønne franske impressionisme, stadig var en grundlæggende malestil. Generelt er den historiske kontekst med til at sætte rammen for scenariet, men i Auvers er tiden gået i stå, og de lokale går mest op i deres eget lille hjem. Det er på én gang en tid i rivende udvikling, og i dette scenarie, samtidig en landsbysetting der tilsidesætter den historiske konteksts hastige

udvikling og modernitet, fordi Auvers på mange måder ser sig selv som stolt frarevet resten af Frankrig og især det vilde og voksende Paris. Det vigtigste er derfor at vide:

Folk er generelt lav-middel klasse i landsbyen.

Der er ikke megen teknologi til stede, og der er ikke biler eller anden form for 1890's modernitet.

Den ekspressionistiske malerstil som Van Gogh eksperimenterer med, er nyskabende og provokerende for mange omkring ham.

Absint og opium er en afhængighedsdannende landeplage og nydes af mange.

Facilitatorens opgave

Din overordnede rolle

Som facilitator er det primært i forberedelsen til spillet og i workshoppen, at din rolle som faciliterende er helt tydelig. Du skal have gjort godt klar i rummet inden, og workshoppen er også dit ansvar.

Du har læst materialet og har et overblik over mekanikkerne, og du er klar til at fordele solsikkeblade scener i den rækkefølge de kommer i. Du har ikke ansvar for at beskrive scenerne, det er spilleren hvis tur det er. Men du skal sætte dem godt ind i, hvordan de spiller scenariet.

Under selve spilafviklingen efter workshoppen, er det din opgave:

 At have lagt solsikkebladene frem, og hjælpe spillerne til at lægge dem i solsikkemønsteret.

 At spille biroller hvis der er brug for en ekstra birolle. Nogle af scenerne har mere end en birolle.

 Eventuelt at hjælpe spillerne med tidsstyring. Scenerne er tænkt til at vare imellem 5 - 15 minutter. Nogle af dem længere, nogle af dem kortere. Det er din opgave at sørge for at I overholder en eventuelt fastsat tidsramme.

Casting af spillerne

Til scenariet vil spillerne skifte imellem at spille muse, bipersoner fra rollegalleriet og Vincent selv. Muserne har forskelligartede stemninger og også scener der er planlagt derefter, så derfor er dem spillerne castes ind i. Du udstiller forud for spilstart tre malerier og spillerne går i stilhed rundt og ser på dem. De skal vælge et ud af de tre af Van Goghs malerier, og allerede ved ankomst før spilstart, skaber det den oplevelse af "museumsstemning" og at overveje de kunstneriske udtryk. Er der tale om at skulle caste mere end tre spillere, bedes de roligt fordele sig rimeligt imellem de tre malerier, når det virker til at alle spillere er til stede i lokalet.

De udvalgte malerier er:

Three sunflowers in a vase som repræsenterer Naturalisme

Still life: Vase with fourteen sunflowers som repræsenterer Idyl

Two Cut Sunflowers som repræsenterer melankoli

Alle tre er at finde i Appendiks C.

Alt hvad du skal have, for at facilitere

For at spille dette scenarie skal du bruge et stort lokale med plads til at bevæge sig i.

Du skal bruge udprint af materialet, med alle scenerne og rollebeskrivelserne klippet ud i de former de skal have, scenerne i solsikkeblade og rollebeskrivelserne som runde portrætmalerier. Det kan være en god ide at sortere det printede materiale i den rækkefølge som scenerne skal overleveres i, inden spilstart.

Du skal bruge et staffeli med fod der kan stå på gulvet i den ene ende af rummet, og meget gerne plastik du kan sætte under med malertape, for eksempel en stor gennemsigtig affaldssæk.

Du skal bruge maleriet *Still Life, Vase with Fourteen Sunflowers* printet i A3 størrelse og derefter lamineret. Derudover skal du bruge print af alle tre

solsiktermalerier til casting. Alle malerierne er i Appendix C.

Det laminerede maleri i A3 skal, efter det er blevet lamineret, sættes på et almindeligt lærred med malertape og dækkes med hvid kalkmaling forud for at du skal spille scenariet. Gerne et døgn før.

Du skal bruge pensler og en malerbøtte eller andet med vand i. Malerbøtten kan også være en blikspand eller andet. Penslerne skal ikke være alt for store, men helt almindelige malerpensler.

Du kan eventuelt have et gummi-øre, specifikt til scenen hvor Vincent skærer øret af sig selv. Ligeledes kan lidt puder og tæpper være en god ide da flere af de sidste scener har Vincent liggende i sin seng.

Naturalisme

Musen for mennesket som del af verden, som et biologisk dyr og som sidestillet naturen.

Naturalisme sætter den første scene i scenariet, og er den muse der forsøger at vise Vincent det menneskelige. Naturalisme er optaget af menneskets følelsesliv og at frembringe verden som den naturligt fremkommer. Naturalisme er den muse der aktivt har intention om at fastholde Vincent i følelserne og som ser skønhed i det fejlagtigt menneskelige.

Idyl

Musen for freden og fravær af problemer.

Idyl forsøger at hjælpe Vincent med at konfrontere sine problemer så han kan se sig fri for dem. Idyl vil forløse konflikter så de ikke længere tynger og forstår ikke menneskets behov for at mærke sig selv. Idyl er fred, harmoni og fravær fra alt det der kan gøre ondt. Idyl har intention om at frigøre Vincent fra sine længsler og lænker i livet og ser skønhed i det forløste.

Melankoli

Musen for den særligt dybe stilhed lige før stormen. Det er optakten til mørket.

Melankoli ser det smukke i de øjeblikke lige før blomsterne visner, lige før stearinlyset slukkes og lige før verden falder i grus. Melankoli opsøger de steder hvor mørket er ved at krybe sig ind, undersøger hvad der former det mørke sind og viser Vincent hen imod de hjørner i tilværelsen hvor hans tanker er præget af depression og mørke. Melankoli ser skønhed i den sammensunkne fortællelse.

Vincent Van Gogh

Den fortabte kunstner

I scenariet er Vincents om rolle det, der bringer menneskelighed til fortællingen. I kontrast til de magiske og vidunderlige musen er Vincent det menneskelige, det følsomme og det ægte. Han er det der interagerer med æstetikken, og i dette scenarie også hvad der må tilendebringe den. Vincent er ironisk nok, til tider mere objekt end subjekt i scenariet og skubbes rundt af de andre omkring ham.

Biroller

I løbet af scenariet skal spillerne, ud over sin Muse spille Vincent selv og derudover biroller fra galleriet. Rollerne består primært af individer i Vincents liv, men også af mere abstrakte koncepter. Man spiller alle rollerne som om de kan interagere med Vincent, men de kan ikke interagere med, eller se musen. Muserne kan godt interagere med birollerne.

Birollerne, oversigt:

Theodorus "Theo" Van Gogh – Vincents højt elskede lillebror. I materialet her kaldet Theo ligesom Vincent altid kaldte ham.

Paul Gauguin – En kunstneren som Vincent ser op til og tidligere har boet med. Vincent og Paul har et nært venskab, men hvor nært er op til spillerne.

Johanna Van Gogh-Bonger – Theos kone. Johanna er for det meste en modstand for Vincent, selvom hun er støttende og elsker både Theo og Vincent.

Rene og Gaston Secrétan – To unge drenge der hænger ud med Vincent. De er både venner og skurke.

Paul Gachet – Lægen der tager sig af Vincent i de sidste måneder af Vincents liv. Gachet som rolle er meget præget af spillernes valg.

Kvinden man kan elske – Symbolet på Vincents higen efter familie og kærlighed.

Byboerne i Auvers – Tilfældige byboere der er til stede.

Frygt – Den venter altopslugende i mørket. Frygt hjem søger Vincent i alt hvad han gør, og Vincent har mange samtaler med Frygt.

Ensomhed – Den der gør mest ondt på Vincent. Ensomhed er det Vincent for alt i verden vil undgå, og kommer frem når Vincent har det værst.

Malerierne her:

Alle ikonerne til bipersonerne som vist her, er malerier malet af Vincent Van Gogh. Der er et gigantisk galleri af Van Goghs malerier, og han sendte portrætter til sine venner og bekendte, både for at gøre dem glade, men også for at vise især Theo hvordan han havde det. Malerierne indeholder tit mennesker der er unavngivne, og man kan i dag kun spekulere på hvem de mon er. Maleriet med Gachet er der faktisk to af, og det ene er efter Vincents død forsvundet. Det er et af de dyreste malerier solgt nogensinde, og er det dyreste Van Gogh maleri solgt, til \$83M. Gachet på maleriet vurderer man i dag ligner Vincent mere end det faktisk ligner Gachet.

Afvikling af scenariet

Dette scenarie spilles som semi-live, hvor spillerne fysisk udspiller scenerne imellem sig. Dette afsnit kan det være en god ide at læse igen, lige inden du afvikler.

At scenariet spilles semi-live betyder i denne kontekst at scenerne spilles ud med hele kroppen, og det er gennem direkte tale scenerne udformer sig. Spillerne taler i "jeg" og "du" og bruger kroppen til at illustrere hvad de gør og hvordan de handler.

Der er få scener som er tænkt voldige eller indeholder grænseoverskridende adfærd, og derfor er der en mekanik til at afbryde hvis man finder at en scene går for langt - se workshop. Fordi scenariet er semi-live kan der være elementer spillerne ikke fysisk har lyst til at spille ud, men

som Vincent imens han sidder ved staffeliet kan tale med musen om. Det er op til spillerne.

Scenariet spilles i lokalet og i det ene hjørne står et staffeli med et hvidt lærred på, en skammel/stol og en bøtte med vand og pensler. Der skal være plads at gå rundt i lokalet, og ved væggen til en af siderne er et bord, hvor spillerne skal vælge scener og bygge solsikken. - se mekanik Solsikke.

Den spiller hvis scene det er, er den der vælger, og derefter instruerer de andre. Det er også den spiller der cutter scenen igen. Du kan cutte hvis du synes det giver mening som facilitator, men det er primært tænkt som at muserne cutter når Vincent må få lidt fred. En blød måde at cutte scenerne på, er at Musen forlader Vincent når han har siddet og malet lidt, ved slutningen af alle scenerne. Alle scenerne afsluttes ved maleriet, hvor Vincent med den våde pensel maler på lærredet. De våde penselstrøg på lærredet vil langsomt få maleriet *Solsikkerne* til at dukke frem bagved et hvidt lag af kalk. I løbet af scenariet imens scenerne spilles, vil mere og mere af maleriet blive afsløret, og til slut i scenariet skulle I

gerne have et færdigt maleri. Det er lige meget om de maler pænt, for maleriet er der, så det handler mere om at male med følelserne når man sidder med penslen.

Step by Step:

 Spilleren der spiller muse, får en lille stak på tre solsikkeblade med scener på. Spilleren vælger ud fra A i akt 1 og B i akt 2.

 Spilleren vælger den scene de gerne vil spille og instruere de andre kort i scenen. De biroller der er til stede præsenteres og det er musen der giver mere fylde til deres rolle, uddyber deres intention eller forhold til Vincent eller hvad der nu giver mening.

 Scenen spilles fysisk i lokalet, imellem spillerne og eventuelt facilitator hvis der skal være mere end en birolle.

 Hver scene er tænkt mellem 5 - 15 minutter lange, men når musen føler tiden er ved at være der, fører den Vincent hen til staffeliet.

 Alle andre scener end den sidste, afsluttes ved staffeliet, det inkluderer de to overgangsscener imellem akt 1 og 2. Scenerne afsluttes først når Vincent er gået i gang med at male med penslen og gerne et par strøg eller ti.

Scenariets struktur

Først og fremmest skal I starte med workshoppen, der både formidler spillets stemning og giver en introduktion til spillets mekanikker. Der er afsat 45 minutter til workshoppen.

Efter workshoppen starter selve scenariet som tager i omegnen af to en halv til tre timer. Spillerne får efter tur mulighed for at sætte en scene op, og det er dem der instruerer og forklarer scenen forud for at scenen spilles. Din opgave er at række dem solsikkebladene når de skal bruge dem, og derudover spille biroller hvis der er brug for en ekstra rolle.

Scene oversigt og scenevalg

Scenerne er navngivet efter forskellige malerier, som også illustrerer den stak de tilhører. De er i print formet som solsikkeblade så de kan forme en solsikke. Scenerne er listet i en rækkefølge, så den første scene, *Selvportræt som maler* er delt op i A og B på hver side inden i solsikkebladet.

Selvportræterne indeholder én fast scene på hver side af bladet, og én fast scene på den anden side og der er to selvportræts blade. Et til start og et til overgang fra akt 1 til akt 2.

Den første stak af blade har alle maleriet *Vej med Cypres Træer og Stjerner* som deres illustration på den ene side, og har maleriet *Kartoffelspiserne* på den anden side. Disse blade er de første tre scener som spilleren der spiller Idyl skal vælge imellem.

Spilleren skal ikke læse side B når de vælger, men vælger fra stakken med maleriet *Vej til Cypres Træer og Stjerner* scene A1, A2 og A3 hvilken scene de gerne vil spille. Når Idyl har valgt, så spiller de alle scenen sammen. Efterfølgende vælger den samme spiller imellem scene A4, A5 og A6.

Når I er gået i akt 2, så efter det andet blad med selvportræt, vælger spilleren B-siden ud fra de to scener de allerede har valgt (Se solsikken som mekanik).

Herunder er en liste med hvilken muse og hvilke valg, og Appendiks D finder du et ark med alle scenerne.

Scenerne de vælger imellem er (Navngivet med malerier):

1. Naturalisme, *Selvportræt som maler A*, **intet scenevalg**
2. Idyl, *Vej med Cypress Træer og Stjerner*, A1, A2 og A3
3. Idyl, *Vej med Cypress Træer og Stjerner*, A4, A5 og A6
4. Melankoli, *Kornmarker med Krager*, A1, A2 og A3
5. Melankoli, *Kornmarker med Krager*, A4, A5 og A6
6. Naturalisme, *Kvinden i Hvidt*, A1, A2 og A3
7. Naturalisme, *Kvinden i Hvidt*, A4, A5 og A6
8. Idyl, *Mandelblomsterne Blomstrer*, A1, A2 og A3
9. Idyl, *Mandelblomsterne Blomstrer*, A4, A5 og A6

10. Melankoli, *Selvportræt med stråhat A*, **intet scenevalg**

Akt 2

11. Melankoli, *Selvportræt med Stårhat*, B, **intet scenevalg**
12. Idyl, *Solsikker*, B valg, de tidligere 2 scener
13. Naturalisme, *Stjernenatten*, B valg, de tidligere 2 scener
14. Melankoli, *Trærødder*, B valg, de tidligere 2 scener
15. Idyl, *Kartoffelspiserne*, B valg, de tidligere 2 scener
16. Naturalisme, *selvportræt som maler*, B, **intet scenevalg**.

Workshop og intro

Denne workshop er designet til at tage omkring 45 minutter og indeholder de elementer der senere skal bruges til at spille scenariet. Når I har gennemgået workshoppen, glider man bare over i spil, så det kan være en god ide at holde tissepausen osv. inden.

Del 1, Semi-live og fysisk berøring 10 min

Scenariet indeholder fysisk berøring, og derfor er det en god ide at i lige får afstemt med hinanden. I starter derfor med en kort præsentationsrunde, og svarer på:

Hvilken slags rollespil I plejer at spille

Hvilke forventninger I har til spillet?

Så introducerer du dem til scenariet som semi-live form. Det betyder at I skal spille fysisk i rummet, bruge rummets remedier. I har ikke nogen kostumer eller replikker, og der tales som udgangspunkt som var man rollen.

En del af scenariet er at skulle røre ved hinanden, så derfor skal spillerne nu stille sig i lokalet indenfor armlængde af hinanden 2 ad gangen. De skal langsomt gå tættere på hinanden, indtil de er der hvor de kan ligge armene om hinandens skuldre. Så giver de slip igen.

Derefter spørger du dem om hvilke grænser de har for fysisk spil. Armen over skulderen på hinanden, som lige forsøgt, er med til både at demonstrere et minimum af fysisk kontakt der kan opstå i rummet. Det er også for at lade spillerne mærke kontakt til hinanden, inden de svarer på spørgsmålet.

Hvis der er nogen der er usikre, så lad dem tænke over det. Hvis der er nogen der melder klart at de er med på alt, så stil opklarende spørgsmål. Det er ikke meningen at der skal være meget voldsomme eller krænkende scener, altid overhold bikini-grænser.

Så beder du dem gøre øvelsen igen, men denne gang skal de ende i kram så lange som de er komfortable med.

Del 2, om at sætte scener og solsikken, 5 min

Du starter med at præsentere solsikken. Fortæl spillerne hvordan mekanikken virker, og vis dem begge sider af solsikken. Bipersonerne ligges i midten og introduceres. Efter I har hørt om solsikken forklarer du dem at alle scenerne starter ved at en muse sætter scenen, og at alle scener slutter når Vincent maler og Musen synes han er færdig. Det er altså spillerne der sætter scenerne. Gør det tydeligt for dem at scenekortene er inspiration, og at de skal instruere og tage beslutninger. De må derfor godt bede om en bestemt stemning eller fortælle hvordan birollerne har det med situationen eller andet. Scenerne er muserne der opsætter for Vincent, og derfor er det den intention musen har med sig, som skal styre deres instruering. Mind dem om at scenerne er tænkt et tidsrum af 5 - 15 minutter, og de gerne må dvæle i scenerne. Aftal sammen hvordan du

hjælper med at styre tiden hvis spillerne synes de har brug for det, det kan være med fagter eller ved at sige en sætning som: "Men solen er også ved at gå ned."

Del 3, info om konteksten, 5 min

Forklar kort spillerne hvor vi er, og så kort den historiske kontekst. Det kan især være vigtigt at nævne:

Auvers med sine små huse og landsbyidyl, er alt hvad man forventer af fransk stereotyp landsby.

I Auvers kender alle hinanden.

Landsbyen er omgivet af smukke marker, skove og floden Oise.

Der er en lille kirke, en skole, en restaurant hvor Vincent bord og lægens hus.

Byen er simpel og traditionel.

Der er opfundet biler i 1890, men de er ikke i Auvers.

Telefoner eksisterer og der er en telefon Doctor Gachets hus og en central telefon ved postkontoret. Det er mest normalt at telegrafere.

Det er en tidsperiode med ekstreme fremskridt, men ikke i Auvers.

At der er en stærk nationalfølelse i Frankrig og især en hård linje imellem de fra landet og de fra byen.

I forhold til kunsthistorien kan du vælge et fokus på at Vincent er banebrydende for sin tid og ikke kan sælge sin kunst. Men det er ikke så vigtigt at man har styr på den kunsthistoriske kontekst.

Del 4, udlevering af roller 10 min

Giv nu spillerne deres roller, ud fra hvilket maleri de tidligere havde valgt i fordelingen. Lad dem læse, og imens de læser sætter du bordet op hvor de skal placere scenerne

efter hvert valg, og du kan eventuelt lægge bladene klar ved siden eller på et andet bord.

Del 5, sikkerhed og deeskalering 15 min

I skal nu øve jer i at eskalere og deeskalere. Bed spillerne om at spille en scene i Vincents liv, på flere måder. I skal først spille den hvor spillerne hurtigt trækker imod staffeliet, og dermed deeskalere scenen, I skal derefter spille den hvor spillerne bliver i midten af rummet, og til sidst skal I spille den hvor spillerne bliver ved med at trække væk fra staffeliet. Spillerne kan styre hinanden på den måde, og det er altid den spiller der trækker imod staffeliet der bestemmer, går man væk fra staffeliet er det en invitation, går man imod det, er det en markering, bliver man i midten betyder det at man synes det har et fint niveau.

Scenen I skal spille, er Vincent, Theo og deres far Theodorus. Spillerne skiftes til at spille de forskellige roller. Vincent vil gerne fortælle sin far at han ønsker at male i stedet for at

være præst, men frygter farens svar. Faren er meget skuffet fordi han mener det er Vincents kald af være præst, Vincent mener det er Gud der har givet ham gaven at male, og Theo synes faren er ondskabsfuld, men frygter ham samtidig. Theo tror ikke på Gud, Vincent tror på Gud og er også bange for at skuffe både sin far og Theo. Faren tror på Gud og ser Gud som frelseren for alt.

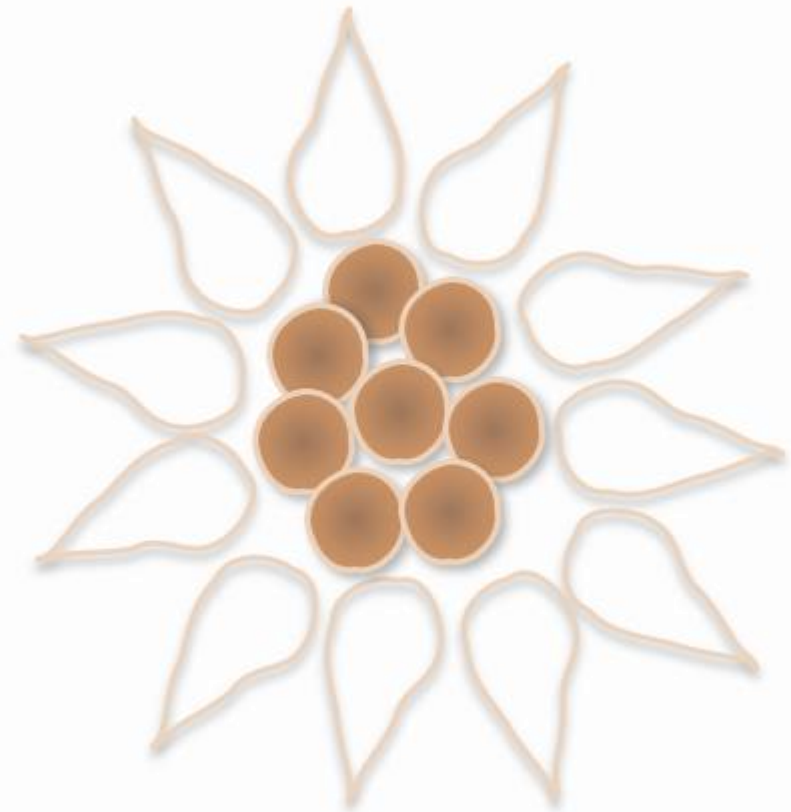
Del 6, en tur i Auvers 5 min

Workshoppen slutter her, med at spillerne spiller muser. Du starter scenen for dem, og de spiller indtil en af dem nævner at de kan se Vincent.

Scenen er i Auvers, og Muserne vågner. De ved ikke helt hvad der har vagt dem til live igen, men de er glade og klar, og de nyder byen sammen. De taler om alt det der er omkring dem og alt det der inspirerer dem. De er grinende og glade ved denne opvågning, og fortæller hinanden om det de håber at kunne inspirere en eller anden til at lave. De

kender ikke Vincent endnu, men scenen slutter ved at de ser ham.

Efter denne scene, starter scenariet.

Sikkerhed

Scenariet indeholder scener der kan virke voldsomme for nogen spillere. Det skal ligeledes spilles semi-live og det gør at der kan opstå fysisk kontakt som kræver opmærksomhed på at spillerne ikke overskrider hinandens grænser. I workshoppen er der rammesatte øvelser der understøtter disse sikkerhedsmekanikker. Der er fokus på at:

Alle scener der indeholder temaer som peger på eksplicit vold eller seksuel karakter har fokus på opstart og ikke at spille efter at det bliver eksplicit.

Det er muligt at eskalere og deeskalere i løbet af spillet.

Der er både scener som indeholder en dvælende idyl og scener med depression og mørke, det er muligt for spillerne at fravælge når det er deres tur til at vælge en scene og dermed fravælge tematikker de ikke er interesseret i.

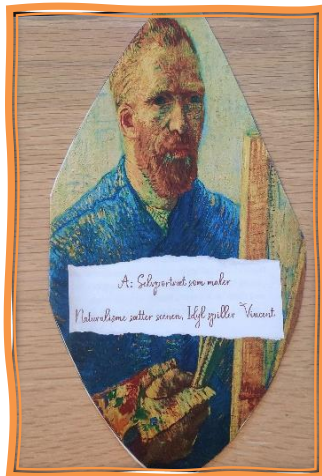
Først og fremmest anvendes sikkerhedsordet "cut". Hvis nogen bruger ordet cut, så stopper scenen og i går ud af karakter så I kan tale om det.

Meget af spillets pacing er lagt til spillerne. Du er enten birolle, tilskueren eller gør klar til det næste imens de spiller. Spillerne kan derfor altid begynde at deeskalere scenen ved at trække imod staffeliet i rummet. Det betyder at de med deres krop signalerer om de ønsker at fortsætte / eskalere scenen. Dets længere væk de trækker sig fra staffeliet, dets

mere signalerer de at de ønsker den anden med ind i scenen. Dette øves i workshoppen.

Solsikken og scenevalg

Scenariet spiller i således:

Bipersonernes ikoner ligger på midten af bordet, så man kan se dem. En muse får udleveret en stak af solsikkeblade som de vælger imellem. Den første muse til at sætte scenen er Naturalisme, og den første scene er forud bestemt, så der får spilleren kun et solsikkeblad.

Når scenen er spillet ud, ligges den første scene på bordet. Derefter vælges den næste scene imellem tre scener. Det er scene 1A, 2A og 3A fra *Vej med Cypres Træer og Stjerner*, det er Idyl der vælger.

Efter scenen er spillet færdig, placeres den i urets retning, cirkulært. Bladene placeres rundt om bipersonerne i midten, så det langsomt former en solsikke.

Når scenen er spillet og der er lagt det valgte blad fra en scene 1A - 3A på bordet, så vælger Idyl igen nu fra scene 4A - 6A fra *Vej med Cypres Træer og Stjerner*.

Efter den scene er spillet ud, vælger Melankoli, og så videre.

Når I er nået til at placere det sidste blad i urets retning som er et selvportræt igen, skal spillerne nu vælge B scenerne.

B scenerne vælges imellem de to de tidligere valgte. Så Idyl vælger imellem de sidste to placerede blade. Det er *Mandelblomsterne blomstrer 4A - 6A* og det blad lige før, *Mandelblomsterne blomstrer 1A - 3A*. Idyl vender de to blade om,

og vælger imellem *Solsikkerne* første valgte blad B siden og andet valg B siden.

Det betyder at spillernes valg tidligere, nu har betydning for de to B scener de vælger imellem, og ellers sættes scenerne op som det er blevet gjort tidligere i scenariet. Det betyder også at der er færre B-scener at spille end A scener.

Solsikkens A-side er farverige og flotte, og B-siderne bliver mere og mere falmede i takt med at Vincent falmer og dør.

Se nedenfor for en illustration af hvordan man placerer bladene.

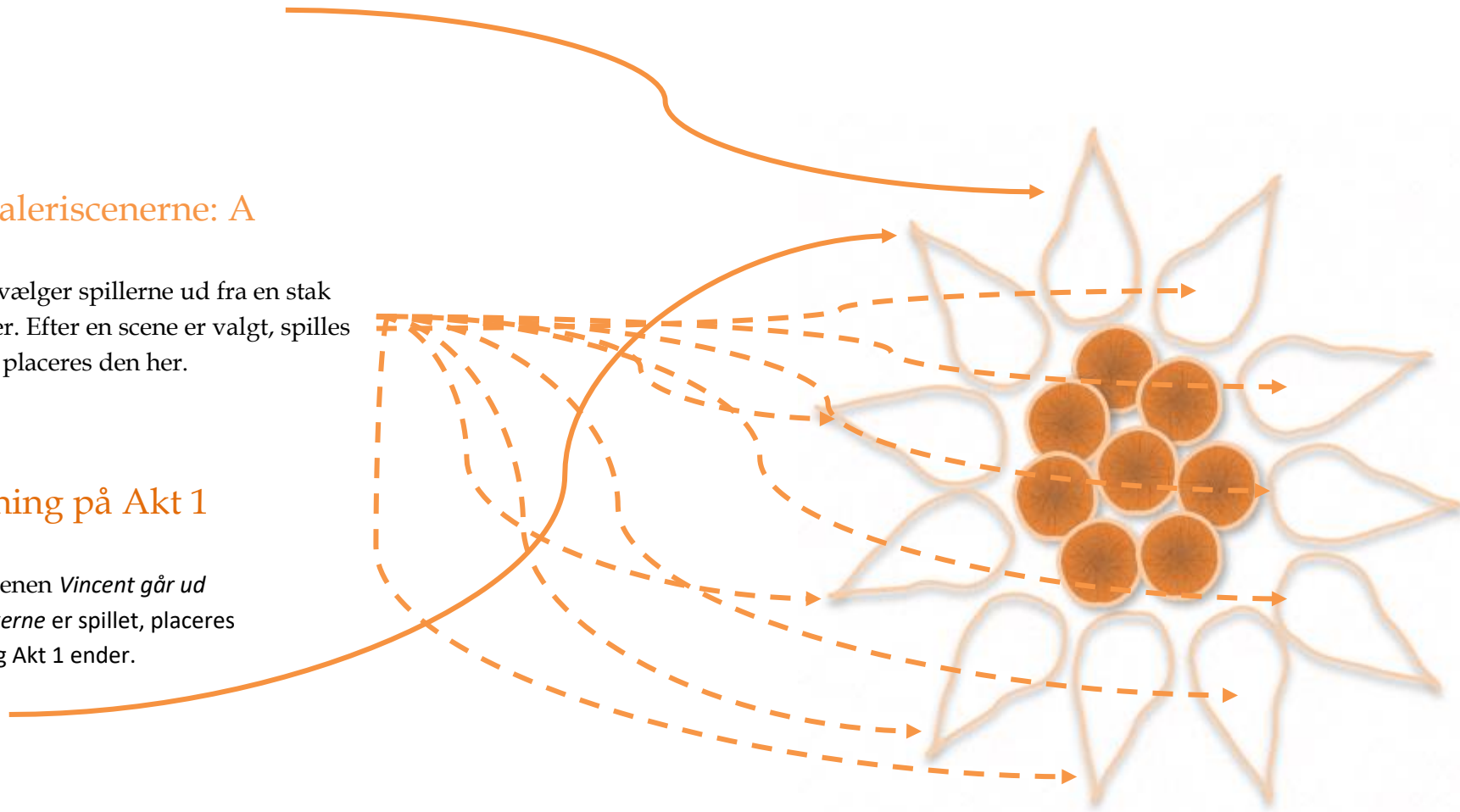
Startscene og første selvportræt

Alle maleriscenerne: A

Scenerne vælger spillerne ud fra en stak på 3 scener. Efter en scene er valgt, spilles den og så placeres den her.

Afslutning på Akt 1

Efter at scenen *Vincent går ud imod markerne* er spillet, placeres den her, og Akt 1 ender.

Start på akt 2

Spilleren vender bladet med selvportrættet om, så det er på B siden. De åbner bladet og spiller sammen scenen: Ingen vej tilbage. Derefter ligger de bladet tilbage.

Alle maleriscenerne: B

Scenerne der tidligere er blevet valgt, samles op de to der har samme maleri på sig. Spilleren vælger imellem de to, og når spilleren har valgt en scene, spiller de den sammen og den placeres nu tilbage. Der bliver altså færre blade som solsikken "visner".

Den sidste scene

Scenariets akt 2 afsluttes ved at spille den sidste scene: En bror siger farvel.

De valgte malerier:

Alle malerierne i scenariet er Van Gogh malerier, bortset fra forsiden som er Paul Gauguins værk: *Vincent der maler solsikker*.

Malerierne til scenerne er alle i akt 1 malerier malet i Auvers og forestiller omgivelser og mennesker i Auvers. Malerierne valgt til akt 2 går bagud i tiden i takt med at Vincent dør, og vi slutter ved *Kartoffelspiserne* som er et af Vincents helt store, og også første hovedværker. *Kartoffelspiserne* regnes i dag for at være iblandt et af de største mesterværker, men i sin tid var der ikke nogen der forstod hvorfor Vincent malede sådan, og han endte med at bruge over 100 dage og tegne 90 skitser af ansigter, før han færdiggjorde værket. Han tjente aldrig ind på maleriet i forhold til den udgift det havde været og fik aldrig selv set sit værk udstillet så fint som det i dag er.

Solsikkerne, som er et af Van Goghs mange genkendelige værker, solgte sidst det blev solgt, for 94 millioner dollars, i kontrast så solgte Van Gogh kun et af sine værker til en rimelig pris, imens han levede: *Den Røde Vinmark*, solgt for det der svarer til omkring 15000 danske kroner i dag.

Appendiks A: Karakterer

Herunder er beskrivelsen af alle tre muser, og beskrivelse af Vincent Van Gogh. Hver spiller skal have et print af deres egen Muse og et print af Vincent, så de kan skifte imellem deres Muse, Vincent og birollerne. Birollerne er at finde i Appendiks B.

Den første del Muserne er en beskrivelse af det at spille muse, og den side er ens for alle karaktererne. Ligeledes er beskrivelsen af Vincent ens for alle spillernes karakterprint.

Naturalisme

Om at spille en muse

I dette scenarie skal du skifte imellem at spille en muse, en række biroller, og Vincent Van Gogh selv. Når du spiller din Muse, som er den rolle der følger dig mest konsekvent i løbet af scenariet, er din rolle at skabe den bedste mulighed for, at Vincent kan blive inspireret til at male. Muserne kan interagere med verden omkring dem, ligesom kunstneren kan flytte blikket og flytte på elementerne han vil indfange, før han maler. En muse kan forsøge at skubbe til verden, hviske i øret på et menneske eller hvisle igennem græs og flod for at skabe den optimale effekt. Det er nemmere at interagere med natur og dyr end menneske for muser og menneskene kan ikke se dem, men måske høre dem eller lade sig flytte af dem. Vincent er undtagelsen her, som godt kan se dem. Muserne i dette scenarie er inspireret af, men ikke kopier af de græske muser.

Muserne er altså interesseret i, at få Vincent til at male. Scenerne afsluttes alle derfor først når Vincent er begyndt at male, om så en muse må stå bag ham og føre penslen.

Naturalisme som Muse

Jeg løber med andres bare fødder hen over blødt, funklende græs, der stadig er dækket af duggens friske perler. Jeg danser med lethed hen over vinmarker og gule solsikkehav, og besøger hvert et lille hjem og hver en kro og mark og skov, med en uudtømmelig nysgerrighed på verden. Jeg lader mig fange et øjeblik af de fine og fornemme, og giver mig i det næste hen til et par elskende bønder, hvis navne aldrig vil blive husket af historien, og deres kærlighed vælter jeg mig i. Jeg lever fordi verden omkring mig gør det, og jeg vil aldrig mangle, så længe tomheden forbliver på afstand.

Naturalisme er en vidunderlig skaberkraft. Musen glider igennem landsbyen Auvers og berører hver en sjæl der krydser deres vej. Naturalisme får hver et menneske de berører til at smile og le, de får hvert en ung der mangler inspiration til, ivrigt at blive grebet af ballade. Naturalisme får blomster til at springe ud og børn til at græde til deres mødre for omsorg. Det er Naturalismens muse der inspirerer hver en kattekillling til lystigt at tumle med sine søskende, og som får hjertet til at banke i brystet når øjne

mødes i kærlighedens blik. Naturalisme er solens gyldne glimter ved morgentide og det er alle fortællingerne der deles rundt om cafébordet til en god flaske vin.

Naturalismes intention i scenariet

De skabninger der udspringer fra en kunstners verden, vil leve for evigt som små mindesten. De skabte fortællinger, malerier, statuer, symfonier og andre kunstværker, er alt hvad der har betydning. Livet er flygtigt og glider som sandkorn imellem fingrene. Det er i denne flygtighed deres skønhed fremstår, og kunsten fastholder de øjeblikke, hvor flygtigheden viste sig tydeligt.

Musen er optaget af menneskers skabertrang og ønsker at inspirere til kreativitet og frihed. Naturalisme forsøger ikke at behandle mennesker som objekter, fordi det tit gør menneskene triste og udelige. I stedet forsøger den at finde deres indre inspiration, så musen kan få det bedste ud af dem. Naturalisme vil grave i følelserne, for det er bedst at se dem komme helt frem.

Vincent Van Gogh

"Hvordan kan jeg være nyttig, til hvilken hjælp kan jeg være? Der er noget indeni mig. Hvad kan det være?" - Vincent van Gogh.

Vincent som kunstner

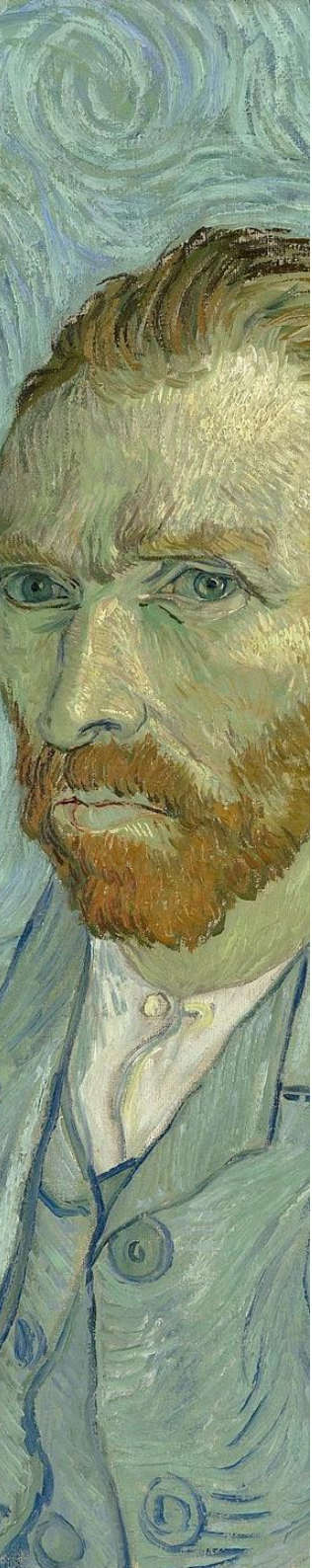
Vincent er en dygtig kunstner og altid optaget af at tegne eller male sine omgivelser. Vincent har aldrig solgt et maleri til mere end et par franc og selvom han har gået på de fineste malerskoler i Frankrig, er hans kunst aldrig blevet til noget anerkendt. Han er dybt afhængig af og forbundet til sin bror Theo, der betaler for maling og lærreder. Vincent forsøger at finde mening med verden, livet, spiritualitet og sjæl igennem kunst.

Vincent's liv i oprids

Vincent har haft en kort karriere som kunstner. Før han var kunstner, var han omrejsende præst. Før han var præst, var han kunsthandler. Han taler fire sprog og har altid været dygtig i skolen. I sin ungdom forelskede

Vincent sig i den unge Eugenie og friede til hende, men bliver afvist. Efterfølgende bruddet med Eugenie, forfulger han kun kortvarige forelskelser men kan aldrig rigtigt finde den nærhed som han søger. Det er først da han finder fællesskab med den anden kunstner, Paul Gauguin, at Vincent endnu en gang har en oplevelse af partnerskab. Han lejer et gult hus i Arles udenfor Paris og forsøger at lave det om til et kunstnerfællesskab, men kun Paul flytter ind med ham. Vincent og Paul arbejder hårdt og koncentreret sammen, og deres samarbejde resulterer i nogle ekstraordinære malerier. De to har dog også hyppige og ophedede diskussioner. Paul Gauguin arbejder hovedsageligt fra hukommelsen og sin fantasi, mens Vincent foretrækker at male, hvad han kan se foran sig. I en ophedet diskussion en aften, melder Paul, at han vil forlade huset. Van Gogh bliver så fortvivlet, at han truer sin ven med en barberkniv, og senere samme aften skærer Vincent sin ene øre af, svøber det i en avis som han afleverer til en prostitueret i nærheden. Efterfølgende denne episode indlægger han sig selv på Sankt-Remy Asylet.

Vincent's sygdom

Vincent har ladet sig indlægge flere gange på forskellige hospitaler for sygdom i sjæl og ånd. Han er fortvivlet og fortabt i sin depression og mani, og kan kun se ro i sin mørke og meningsløse eksistens når han maler. Vincent svinger imellem passiv, paralyserende depression og udadreagerende selvdestruktion, og sygdommen har konstant grebet i ham. Han er ligeledes fysisk syg, spiser dårligt og har tendens til hovedpiner og forkølelser.

Alt denne sygdom, får en ro i Landsbyen Auvers (hvor scenariet foregår) og skaber en pludselig mulighed for Vincent, til at male uden sygdommens indblanding. I hvertfald for en stund.

Om at spille Vincent

Vincent er i dette scenarie mere objekt end noget andet. Han trækkes imellem Musernes behov for at male, og de mennesker omkring ham som vil ham det bedste, men ikke altid kan forstå ham. Vincent er til stede i alle scenerne og I former Vincent sammen igennem jeres

måde at spille ham på. Det betyder også at der ikke er én rigtig Vincent, men en Vincent I skaber i fællesskab.

Idyl

Om at spille en muse

I dette scenarie skal du skifte imellem at spille en muse, en række biroller, og Vincent Van Gogh selv. Når du spiller din Muse, som er den rolle der følger dig mest konsekvent i løbet af scenariet, er din rolle at skabe den bedste mulighed for, at Vincent kan blive inspireret til at male. Muserne kan interagere med verden omkring dem, ligesom kunstneren kan flytte blikket og flytte på elementerne han vil indfange, før han maler. En muse kan forsøge at skubbe til verden, hviske i øret på et menneske eller hvisle igennem græs og flod for at skabe den optimale effekt. Det er nemmere at interagere med natur og dyr end menneske for muser og menneskene kan ikke se dem, men måske høre dem eller lade sig flytte af dem. Vincent er undtagelsen her, som godt kan se dem. Muserne i dette scenarie er inspireret af, men ikke kopier af de græske muser.

Muserne er altså interesseret i, at få Vincent til at male. Scenerne afsluttes alle derfor først når Vincent er begyndt at male, om så en muse må stå bag ham og føre penslen.

Idyl som Muse

Jeg hviler med den doove kat, når den ligger i solen og varmer sig. Her, i forårsvarmen strækker jeg armene ud og omfavner verden der vågner igen. Om sommeren finder jeg de sene aftener og sender ildfluerne ud over marken. Om efteråret spiller jeg musik på de brune blade, med regndråber fra himlen. Om Vinteren ligger jeg sneen som et tæppe, stille og uberørt over verdenen. Jeg hvisker ro til det grædende barn og finder fred i stilheden omkring mig. Jeg får tiden til at gå langsomt og giver plads til betænkksomhed. Jeg vil aldrig mangle, for der vil altid være brug for at dvæle, ved det uforanderlige i livet.

Idyl er den afmålte og rolige Muse, der skaber stilhed og fordybelse. Idyl er optaget af naturens gang og verden i ro. Musen er at finde i de små bugter og landsbyer, i skovens ro og årstidernes stille skiften. Det er idyllens Muse der får stormen til at falde til ro og får solens stråler til at falde helt rigtigt, imellem grønne blade i skoven eller igennem soveværelsets gardiner, på silhuetter der ikke helt er vågne endnu. Idyl skaber musik i naturen med vind og fuglesang, og bryder sig ikke om forstyrrelser.

Idyls intention i scenariet

De skabninger der udspringer fra en kunstners verden, vil leve for evigt som små mindesten. De fastlåste øjeblikke der kan blive ved for evigt, er der hvor kunsten findes. Det flygtige liv glider ud imellem fingrene og det er kun i harmoni med det evige, at det har interesse. Menneskene er midlet til at opleve harmoni, ro og fred, de er ikke målet i sig selv, og knuses for nemt i tomheden.

Idyl er den afmålte og rolige Muse, der ikke lader sig rive med at menneskelige følelser og fjollerier. Idyl er optaget af verden når den står stille, af magien i naturens foranderlige og samtidig uforanderlige æstetik. Idyl er forbeholden og observerende, lader sig ikke sådan rive med eller overtale. Det er idyllens Muse der skaber lykke i det lille familieliv, og som viser menneskene meningen med hverdagen. Idyl er ikke optaget af konflikter eller drama og vil helst skabe harmoni i verden. De vil holde fred, og ønsker ikke at lade maleren male imens han er i følelsernes vold.

Vincent Van Gogh

"Hvordan kan jeg være nyttig, til hvilken hjælp kan jeg være? Der er noget indeni mig. Hvad kan det være?" - Vincent van Gogh.

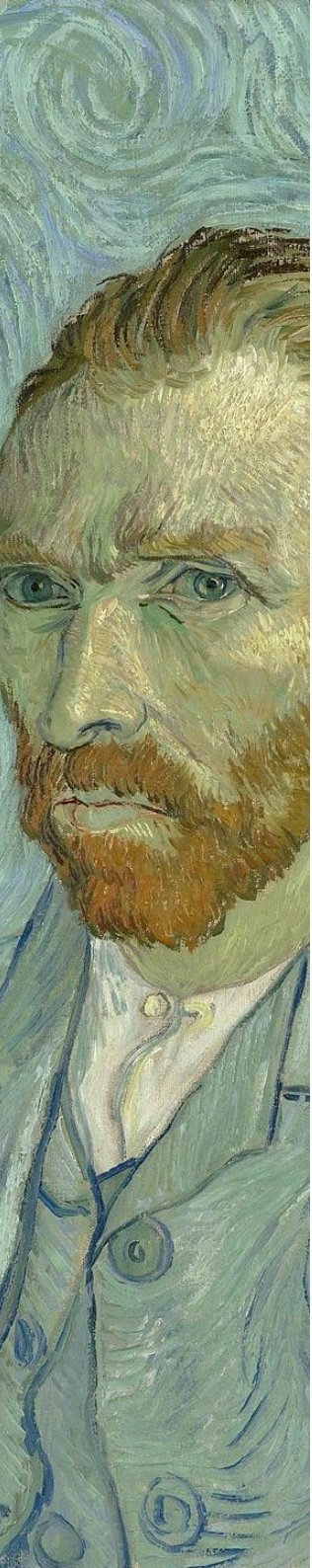
Vincent som kunstner

Vincent er en dygtig kunstner og altid optaget af at tegne eller male sine omgivelser. Vincent har aldrig solgt et maleri til mere end et par franc og selvom han har gået på de fineste malerskoler i Frankrig, er hans kunst aldrig blevet til noget anerkendt. Han er dybt afhængig af og forbundet til sin bror Theo, der betaler for maling og lærreder. Vincent forsøger at finde mening med verden, livet, spiritualitet og sjæl igennem kunst.

Vincent's liv i oprids

Vincent har haft en kort karriere som kunstner. Før han var kunstner, var han omrejsende præst. Før han var præst, var han kunsthandler. Han taler fire sprog og har altid været dygtig i skolen. I sin ungdom forelskede

Vincent sig i den unge Eugenie og friede til hende, men bliver afvist. Efterfølgende bruddet med Eugenie, forfulger han kun kortvarige forelskelser men kan aldrig rigtigt finde den nærhed som han søger. Det er først da han finder fællesskab med den anden kunstner, Paul Gauguin, at Vincent endnu en gang har en oplevelse af partnerskab. Han lejer et gult hus i Arles udenfor Paris og forsøger at lave det om til et kunstnerfællesskab, men kun Paul flytter ind med ham. Vincent og Paul arbejder hårdt og koncentreret sammen, og deres samarbejde resulterer i nogle ekstraordinære malerier. De to har dog også hyppige og ophedede diskussioner. Paul Gauguin arbejder hovedsageligt fra hukommelsen og sin fantasi, mens Vincent foretrækker at male, hvad han kan se foran sig. I en ophedet diskussion en aften, melder Paul, at han vil forlade huset. Van Gogh bliver så fortvivlet, at han truer sin ven med en barberkniv, og senere samme aften skærer Vincent sin ene øre af, svøber det i en avis som han afleverer til en prostitueret i nærheden. Efterfølgende denne episode indlægger han sig selv på Sankt-Remy Asylet.

Vincents sygdom

Vincent har ladet sig indlægge flere gange på forskellige hospitaler for sygdom i sjæl og ånd. Han er fortvivlet og fortabt i sin depression og mani, og kan kun se ro i sin mørke og meningsløse eksistens når han maler. Vincent svinger imellem passiv, paralyserende depression og udadreagerende selvdestruktion, og sygdommen har konstant grebet i ham. Han er ligeledes fysisk syg, spiser dårligt og har tendens til hovedpiner og forkølelser.

Alt denne sygdom, får en ro i Landsbyen Auvers (hvor scenariet foregår) og skaber en pludselig mulighed for Vincent, til at male uden sygdommens indblanding. I hvertfald for en stund.

Om at spille Vincent

Vincent er i dette scenarie mere objekt end noget andet. Han trækkes imellem Musernes behov for at male, og de mennesker omkring ham som vil ham det bedste, men ikke altid kan forstå ham. Vincent er til stede i alle scenerne og I former Vincent sammen igennem jeres

måde at spille ham på. Det betyder også at der ikke er én rigtig Vincent, men en Vincent I skaber i fællesskab.

Melankoli

Om at spille en muse

I dette scenarie skal du skifte imellem at spille en muse, en række biroller, og Vincent Van Gogh selv. Når du spiller din Muse, som er den rolle der følger dig mest konsekvent i løbet af scenariet, er din rolle at skabe den bedste mulighed for, at Vincent kan blive inspireret til at male. Muserne kan interagere med verden omkring dem, ligesom kunstneren kan flytte blikket og flytte på elementerne han vil indfange, før han maler. En muse kan forsøge at skubbe til verden, hviske i øret på et menneske eller hvisle igennem græs og flod for at skabe den optimale effekt. Det er nemmere at interagere med natur og dyr end menneske for muser og menneskene kan ikke se dem, men måske høre dem eller lade sig flytte af dem. Vincent er undtagelsen her, som godt kan

se dem. Muserne i dette scenarie er inspireret af, men ikke kopier af de græske muser.

Muserne er altså interesseret i, at få Vincent til at male.

Scenerne afsluttes alle derfor først når Vincent er begyndt at male, om så en muse må stå bag ham og føre penslen.

Melankoli som muse

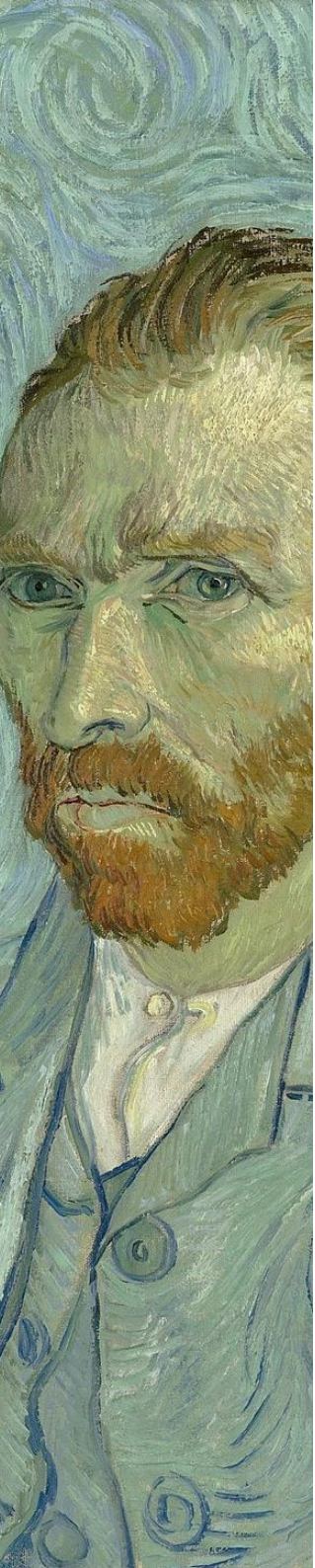
Jeg er den hånd der stryger menneskets kind, når der er svært at få afløb for tårerne. Jeg er den skønhed der findes i depressionens ansigt, og den fortabelse verden falder i. Jeg er det skønne ved alt forfald. Når jeg løber igennem marker og enge, og med hver en bevægelse for planter til at visne så skaber jeg det skønne ved at der kan komme nyt til. Jeg er den diplomatiske, smertelige ro før endeligt og det uophørlige i det foranderlige. Jeg er stemmen der siger farvel.

Melankolien er stilhed før larmende mørke og samtidig det kaos der opsluger. Den inspirerer kunstnerens pensel der hvor lys og mørke mødes, og hvor menneskets liv endes. Melankoli er optaget af skumringen og afslutningen; ikke nødvendigvis døden, og ser sig selv som perspektivet på det sjælelige og religiøse. Melankoli er ikke optaget af de skønne penselstrøg eller det fuldkomne perspektiv, men på stemningerne og følelserne der stormer indeni, udtrykt med evne og formåen.

Melankolis intention til scenariet

Med stilheden som ledsager siger vi farvel. Jeg står ved din side når vi ser ud i den verden der om lidt forsvinder og bliver til noget nyt. Stjernerne og vintermørket er mine stemninger, og de har også plads til at inspirere dig. Du, menneske med så skrøbelig en skæbne, jeg ser dig og mærker dig, for jeg er Melankolien og jeg berører dit hjerte og dit sind.

Melankoli er lokkende og skabende, det indsnærer og trækker imod sig. Melankoli ser mennesker som skrøbelige og smukke i deres dødelighed. Som Muse er Melankoli optaget af det sukkende, det fortabende og det ødelagte menneske. Det sind der har set ind i mørket og ladet sig opsluge. Melankoli knuser mennesker, men har ikke noget forhold til dem. Deres skønhed er i deres skrøbelighed og Melankoli vil vise kunstneren hvor ødelagt han er, så han kan male i det.

Vincent Van Gogh

"Hvordan kan jeg være nyttig, til hvilken hjælp kan jeg være? Der er noget indeni mig. Hvad kan det være?" - Vincent van Gogh.

Vincent som kunstner

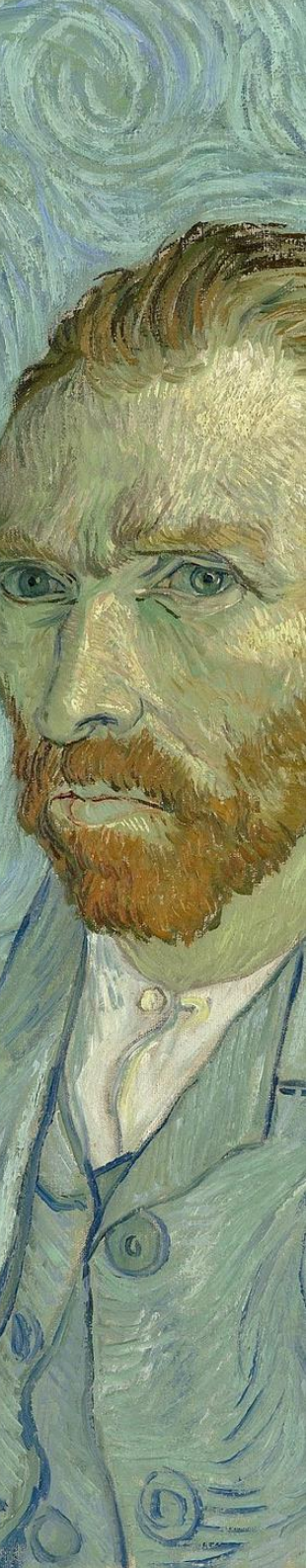
Vincent er en dygtig kunstner og altid optaget af at tegne eller male sine omgivelser. Vincent har aldrig solgt et maleri til mere end et par franc og selvom han har gået på de fineste malerskoler i Frankrig, er hans kunst aldrig blevet til noget anerkendt. Han er dybt afhængig af og forbundet til sin bror Theo, der betaler for maling og lærreder. Vincent forsøger at finde mening med verden, livet, spiritualitet og sjæl igennem kunst.

Vincent's liv i oprids

Vincent har haft en kort karriere som kunstner. Før han var kunstner, var han omrejsende præst. Før han var præst, var han kunsthandler. Han taler fire sprog og har

altid været dygtig i skolen. I sin ungdom forelskede Vincent sig i den unge Eugenie og friede til hende, men bliver afvist. Efterfølgende bruddet med Eugenie, forfølger han kun kortvarige forelskelser men kan aldrig rigtigt finde den nærhed som han søger. Det er først da han finder fællesskab med den anden kunstner, Paul Gauguin, at Vincent endnu en gang har en oplevelse af partnerskab. Han lejer et gult hus i Arles udenfor Paris og forsøger at lave det om til et kunstnerfællesskab, men kun Paul flytter ind med ham. Vincent og Paul arbejder hårdt og koncentreret sammen, og deres samarbejde resulterer i nogle ekstraordinære malerier. De to har dog også hyppige og ophedede diskussioner. Paul Gauguin arbejder hovedsageligt fra hukommelsen og sin fantasi, mens Vincent foretrækker at male, hvad han kan se foran sig. I en ophedet diskussion en aften, melder Paul, at han vil forlade huset. Van Gogh bliver så fortvivlet, at han truer sin ven med en barberkniv, og senere samme aften skærer Vincent sin ene øre af, svøber det i en avis som han afleverer til en prostitueret i nærheden. Efterfølgende denne episode indlægger han sig selv på Sankt-Remy Asylet.

Vincent's sygdom

Vincent har ladet sig indlægge flere gange på forskellige hospitaler for sygdom i sjæl og ånd. Han er fortvivlet og fortabt i sin depression og mani, og kan kun se ro i sin mørke og meningsløse eksistens når han maler. Vincent svinger imellem passiv, paralyserende depression og udadreagerende selvdestruktion, og sygdommen har konstant grebet i ham. Han er ligeledes fysisk syg, spiser dårligt og har tendens til hovedpiner og forkølelser.

Alt denne sygdom, får en ro i Landsbyen Auvers (hvor scenariet foregår) og skaber en pludselig mulighed for Vincent, til at male uden sygdommens indblanding. I hvertfald for en stund.

Om at spille Vincent

Vincent er i dette scenarie mere objekt end noget andet. Han trækkes imellem Musernes behov for at male, og de mennesker omkring ham som vil ham det bedste, men ikke altid kan forstå ham. Vincent er til stede i alle

scenerne og I former Vincent sammen igennem jeres måde at spille ham på. Det betyder også at der ikke er én rigtig Vincent, men en Vincent I skaber i fællesskab.

Appendiks B: Birollerne

Herunder findes alle birollerne til print. De skal printes så de kan klippes ud i de cirkler de er i. De gør det nemmere for spillerne hurtigt at uddele hvem der er til stede i scenerne og hvem der spiller hvad. Birollerne har deres information på den ene side og et rundt billede på den anden side.

Paul Gauguin

Paul Gauguin er den kunstner, og måske det menneske ud over Theo, som kender Vincent bedst. Paul og Vincent har boet sammen i en kort periode og Vincent ser op til Paul. Gauguin er kunstner og optaget af fantasien som inspiration for kunsten. Han er flamboyant, extravagant, drikker, ryger og nyder livet. Han repræsenterer meget af det Vincent gerne vil, men ikke kan.

Gauguin besøger ikke Vincent imens han er i Auvers, men skriver breve til ham. Paul har stor betydning for Vincents liv og Vincent har stor betydning for Pauls. Det er Paul som Vincent diskuterede med, den nat han skar øret af sig selv.

Theo Van Gogh

Theodorus "Theo" er Vincents bror og elsker Vincent meget højt. Theo er en smule yngre end Vincent og arbejder som kunstsælger for et større firma. Han investerer tit i kunst og er dygtig forretningsmand. Theo betaler både for Vincents ophold på forskellige behandlings- steder og også for Vincents kunstneriske muligheder. Theo og Vincent har altid fortalt alt til hinanden og de udveksler breve på ugentlig basis. Theo mister aldrig troen på Vincent, og Theos kone Johanna er også støttende overfor Vincents kunst. Theo og Vincent er begge opvokset kristent, men Theo tror at religion er med til at fordærve sindet.

René og Gaston Secrétan

Rene og Gaston er to unge fyre som Vincent bruger tid med. De er i teenagealderen, og er både tyranniserende og venlige overfor ham.

Rene og Gaston skal ikke tænkes som vigtige af navn, men de repræsenterer de unge drenge som Vincent generelt gerne ville bruge tid med.

Doktor Paul Gachet

Paul Gachet er den læge der tager sig af Vincent imens han bor i Auvers. Gachet er selv dybt involveret i kunst og optaget af hvordan kunsten kan hjælpe Vincents psyke.

Gachet bor i lægehuset sammen med sin kone og ugifte datter, og han er meget optaget af at holde Vincent hos sig - måske for at hjælpe ham, måske for at tjene penge på hans kunst.

Paul Gachet har det selv svært i psyken til tider, og har et stort forbrug af absint. Gachet bliver betalt af Theo for at tage sig af Vincent, men ikke for kost og logi, og dermed bor Vincent ikke hos ham. Gachet ser Vincent både som patient og som en nær del af familien.

Kvinden man kan elske

Vincent higer efter familie og kærlighed. Kvinden er derfor ikke en bestemt rolle, men en personificering af de forskellige kvinder der er i Vincents liv.

Kvinderne kan være lokale i Auvers, Gachets datter, ansat personale på caféer og gallerier, eller prostituerede som Vincent tit besøger.

Johanna Van Gogh

Johanna er Theo Van Goghs kone. Johanna repræsenterer det, der trækker Theo i en anden retning og er for Vincent både en kvinde han har dyb respekt for, og som han frygter. Johanna er støttende omkring Vincents kunst, men Vincent ser ikke Johanna som en nær slægtning, mere som endnu en kvinde der udfordrer hans liv.

Ensomhed

Ensomheden er det der gør mest ondt på Vincent, og det han kæmper hårdest med. I form af for eksempel medynk viser Ensomhed tit sit sande ansigt. Ensomheden forvirrer Vincent og gør ham blind til de mennesker der er omkring ham, og som elsker ham.

Frygt

Frygten for døden og frygten for sygdom er noget af det der skaber kaos i Vincents liv. Angsten for at være utilstrækkelig går hånd i hånd med Vincents sygdom og skrøbelighed. Frygten bliver både til frygten for Gud og frygten for et liv uden Gud. Frygten for døden som intet og frygt for døden som alt-omvæltende.

Byboerne i Auvers

De folk der tilfældigt støder på Vincent i Auvers. I dette scenarie er deres navne ikke vigtige, men i kunsthistorien kender vi de fleste af dem. Byboerne er generelt skeptiske overfor fremmede, taler stolt deres landsbyfranske accent og synes det nymoderne er noget pjat.

Appendiks C:

Solsikke Malerierne

Herunder er billederne til print. Der skal bruges et udprint af de tre solsikke-malerier til casting. Bemærk at de er i A3 størrelse.

De kommer i denne rækkefølge:

Still life: Vase with fourteen sunflowers, repræsenterer Idyl

Three sunflowers in a vase, repræsenterer Naturalisme

Two Cut Sunflowers, repræsenterer melankoli

Der skal ligeledes printes et ekstra print af: *Still life: Vase with fourteen sunflowers* som er det maleri der skal bruges til lærredet.

Vincent

Appendiks D: Scene oversigt

Her finder du et overblik over scenerne og hvad spillerne skal vælge imellem. Scenerne eskaleres i tematikker fra valg 1 til valg 6. Spillerne skal i første akt, først vælge fra 1 til 3, og derefter fra 4 - 6. Det betyder at de i akt 2 vil vælge imellem en scene B enten 1, 2 eller 3 og en 4, 5 eller 6. Der vil altså stadig være mulighed for at tilpasse dramaets tone.

<p>Tematikker og navne på malerierne</p>	<p>Selvportræt som maler 1 og 2</p> <p>Naturalisme sætter scenen, Idyl spiller Vincent</p>	<p>A: Vej med Cypres Træer og stjerner</p> <p>B: Kartoffelspiserne</p> <p>Idyl sætter scenen Melankoli spiller Vincent</p>	<p>A: Kornmarker med Krager</p> <p>B: Trærødder</p> <p>Melankoli sætter scenen Naturalisme spiller Vincent</p>	<p>A: Kvinden i Hvidt</p> <p>B: Stjernenatten</p> <p>Naturalisme sætter scenen Idyl spiller Vincent</p>	<p>A: Mandelblomsterne blomstrer</p> <p>B: Solsikker</p> <p>Idyl sætter scenen Melankoli spiller Vincent</p>	<p>Selvportræt med stråhat 1 og 2</p> <p>Melankoli sætter scenen Naturalisme spiller Vincent</p>
<p>Valg 1</p> <p>Tematikkerne er primært: Vincent alene og Vincent med Theo</p>	<p>A: Ankomst til landsbyen Auvers Vincent møder Naturalisme der lokker ham hen til en scene for at få ham til at male. Melankoli venter ved siden af. Muserne beskriver hvor smuk verden er, og Vincent begynder at male. Musernes intention er her at lære Vincent at kende og også at trække ham imellem hinanden.</p> <p>B: En bror siger farvel Vincent og Theo ligger i Vincents seng. Vincent fortæller Theo hvad der skete ude i marken og alle de ting som han nu mister. Vincent dør i armene på Theo. Vincent behøver ikke male i denne scene. Naturalismes intention i scenen er at lade Vincent sige farvel.</p>	<p>A: De ødelæggende venskaber Vincent går igennem landsbyen og møder René og Gaston. De to drenge kender ham ikke, men de taler om kunst sammen. Drengene vil gerne drikke alkohol med Vincent. Idyls intention er at vise Vincent hvorfor menneskelig kontakt er skadelig for ham.</p> <p>B: Hvad er der tilbage at sige? Vincent ligger i sin seng og forestiller sig hvad Theo vil sige om ham, til hans begravelse. Idyls intention er at vise Vincent at han kan give slip på det smertelige nu, og finde fred i kunsten.</p>	<p>A: Skubbet frem og tilbage Vincent går ud imod marken alene og maler markerne, Melankoli og Idyl holder ham med selskab og maler lidt sammen med ham, imens de taler om markerne og hvad de ser. Musernes intention er at trække Vincent imellem sig og konkurrere om hvilken sindsstemning de kan få ham i.</p> <p>B: Det der kan gro Vincent taler med Ensomhed og Melankoli om det sidste han vil male - rødderne. Han har ondt men de overtaler ham til at male videre. Melankolis intention er at trække den sidste kreativitet ud af Vincent og bruge hans døende tilstand til at få et sidste mesterværk ud af ham.</p>	<p>A: Stjerner der danser Vincent har sat sig på en café for sig selv. En kvinde kommer hen til ham og de har en god aften sammen, de griner og hygger sig. Naturalismes intention er at få Vincent til at mærke glæden ved andre menneskers selskab.</p> <p>B: Stjerner langt væk Ensomheden kommer på besøg hos Vincent imens han er syg og ved at dø. Han vrøvler om at eksistere i en anden dimension efter døden, men Ensomhed fortæller ham at der ikke er nogen mulighed for at flygte herfra og fra de monstre der jager ham. Naturalismes intention er at få Vincent til at sige nej til ensomheden.</p>	<p>A: Og jeg døber dig Vincent Vincent besøgte Theo og hører om sin nevø der er opkaldt efter Vincent. Theo, Johanna og Vincent har en god eftermiddag sammen. Idyls intention er at give Vincent et roligt og fredfyldt minde.</p> <p>B: Minder er som efterladte lærreder Et minde om at Theo krammer ham og fortæller ham at han elsker ham. De griner og taler sammen om den gang de som børn gemte sig fra deres vrede far. Idyl henter Vincent for at male når musen føler at han er i harmoni og fredfyldt.</p>	<p>A: Nu er det snart farvel Vincent går ud imod markerne. Han er følsom og usikker. Ensomhed og Frygt taler til ham. Vincent skubbes tættere og tættere på selvmord af Ensomhed og Frygt, men vil ikke, for han har det godt nu. Melankolis intention er at lade Vincent mærke konflikten indeni, før han skal male videre.</p> <p>B: En melankolsk palet farver Ingen vej tilbage. Vincent kommer tilbage fra marken, han bløder ud af maven og tages imod af Paul Gachet. Vincent vil ikke fortælle hvad der er sket, men såret er fra et skud og dødeligt. Melankolis intention er at få Vincent til at male, også selvom han hverken kan eller vil.</p>

<p>Tematikker og navne på malerierne</p>	<p>Selvportræt som maler 1 og 2 Naturalisme sætter scenen, Idyl spiller Vincent</p>	<p>A: Vej med Cypres Træer og stjerner B: Kartoffelspiserne Idyl sætter scenen Melankoli spiller Vincent</p>	<p>A: Kornmarker med Krager B: Trærødder Melankoli sætter scenen Naturalisme spiller Vincent</p>	<p>A: Kvinden i Hvidt B: Stjernenatten Naturalisme sætter scenen Idyl spiller Vincent</p>	<p>A: Mandelblomsterne blomstrer B: Solsikker Idyl sætter scenen Melankoli spiller Vincent</p>	<p>Selvportræt med stråhat 1 og 2 Melankoli sætter scenen Naturalisme spiller Vincent</p>
<p>Valg 2 Tematikkerne er primært: Malerier og utilstrækkelighed</p>		<p>A: Den skønne natur Vincent stopper op da han ser et flot træ han vil male. Muserne Idyl og Naturalisme taler med ham om alt der er smukt. Musernes intention er at interagere med Vincent og lære ham at kende. B: Din egen skyld Muserne Idyl og Naturalisme fortæller ham om alt den kunst, han nu ikke får lavet fordi han er idiot. Musernes intention er at få afløb for egen vrede over alt det de kunne have nået, men nu er umuligt fordi Vincent er et dumt menneske.</p>	<p>A: Håb er som knuste spejle Vincent møder Gachet og lægen viser ham til rette. Vincent og lægen taler om mulighederne for at Vincent kan male. Vincent er håbefuld. Melankolis intention er at lade Vincent mærke glæden og varmen, at give ham et godt møde og derefter lade ham knuse sin egen lykke ved at tale til ham imens han maler. B: Sælg, sælg dig selv Vincent er døden nær, men Gachet overtaler ham alligevel til at male, han skal jo betale for sit ophold. Melankoli hjælper ham med at holde penslen. Melankolis intention er at vise Vincent hvordan han kun er det at han kan male, og ikke har anden værdi, hverken for musen eller for andre.</p>	<p>A: Endeløse stjernenætter Vincent går en aften på bordel for at besøge en prostitueret. Her vil han forsøge at blive inspireret til at male. Han finder en kvinde der vil noget andet med ham. Naturalismes intention er at Vincent skal mærke kærligheden så han bedre kan male menneskeligt. B: Selvportrættet bedrager Vincent skriver til Theo at han har det godt. Han sender ham et selvportræt og beskriver hvor glad han ser ud på maleriet. Theo svarer tilbage at Vincent ser ud til at have det godt men de er begge godt klar over at det er en løgn. Naturalismes intention er at få Vincent til at træde ud af sine egne tanker og mærke livet, så han kan male.</p>	<p>A: Lukkede pengeskasser Vincent besøger Theo. De taler om økonomi og at Theo vil investere i nyt firma så han har ikke råd til at støtte Vincent mere. Idyls intention er at vise Vincent at han ikke behøver andre for at male og ikke kan regne med mennesker alligevel. B: Knuste drømme Vincent fantaserer om den familie han ønsker sig, men aldrig har fået. Han fortæller det hele til ensomhed. Idyls intention er at skære Vincents behov for mennesker væk, så han kan male i fred.</p>	

<p>Tematikker og navne på malerierne</p>	<p>Selvportræt som maler 1 og 2</p> <p>Naturalisme sætter scenen, Idyl spiller Vincent</p>	<p>A: Vej med Cypres Træer og stjerner</p> <p>B: Kartoffelspiserne</p> <p>Idyl sætter scenen Melankoli spiller Vincent</p>	<p>A: Kornmarker med Krager</p> <p>B: Trærødder</p> <p>Melankoli sætter scenen Naturalisme spiller Vincent</p>	<p>A: Kvinden i Hvidt</p> <p>B: Stjernenatten</p> <p>Naturalisme sætter scenen Idyl spiller Vincent</p>	<p>A: Mandelblomsterne blomstrer</p> <p>B: Solsikker</p> <p>Idyl sætter scenen Melankoli spiller Vincent</p>	<p>Selvportræt med stråhat 1 og 2</p> <p>Melankoli sætter scenen Naturalisme spiller Vincent</p>
<p>Valg 3</p> <p>Tematikkerne er primært: Ønsket om menneskelig nærhed og afvisning</p>		<p>A: Godt selskab Vincent ser de to drenge, Rene og Gaston der sidder og drikker. De råber ad ham og er hårde i deres sprog, men Vincent går alligevel hen til dem fordi han vil være venlig. Idyls intention er at konfrontere Vincent med menneskelig destruktion og lede.</p> <p>B: Omfavnet af kærlighed Vincent ligger i sin seng og Paul Gauguin kommer til ham, holder om ham og siger at han elsker ham. Idyls intention er at lade Vincent finde fred i sit uafsluttede forhold til Paul, selvom det kun er forestillinger.</p>	<p>A: Kærlighed er for andre Vincent står i lægens hus og ser ud ad vinduet. Han studerer Gachet's datter, og lægen opdager ham. Gachet beder Vincent om at male hans datter. Melankolis intention er at vise Vincent skønheden ved Gachets datter, lade ham forelske sig i kvinden og så konfrontere ham med at han aldrig kan få hende.</p> <p>B: Kun en ting tilbage Vincent sidder for sig selv, imens Ensomhed og Frygt besøger ham og fortæller ham om at han skal dø alene. Ensomhed og Frygt holder ham fra at male indtil de keder sig med ham. Melankolis intention er at slå sig sammen med de to stemninger, og så bruge det til at få Vincent til at male.</p>	<p>A: Den smertelige hudsult En for fuld Vincent forsøger at få lidt kropslig omsorg, ved at tilnærme sig to kvinder i byen. Den ene af dem er frastødt af ham og den anden gør grin med ham. Naturalismes intention er at blive ved med at skubbe Vincent imod den sociale interaktion, selvom kvinderne måske ikke rigtigt vil ham.</p> <p>B: Kornmarkernes hemmelighed Vincent fortæller Gachet om da han var ude i marken med René og Gaston. Drengene er fulde, og Vincent med dem. De har en pistol de fjoller med. Gachet tager sig af Vincent og forsøger at overtale Vincent til at det var ham der skød sig selv. Naturalismes intention er at få Vincent til at mærke sin egen dødelighed.</p>	<p>A: Det stille råb om hjælp Vincent besøger ikke Theo og skriver et brev hvor han siger at han er ved at male. I stedet for at besøge Theo, drikker han mod til sig, og opsøger en prostitueret for at finde nærhed. Idyls intention er at lade Vincent få det hele ud, så han har ro til at male.</p> <p>B: Skrig på omsorg og nærhed Vincent er syg og svag. Han hører Gachet's datter spille klaver i stuen og går ind til hende. Han falder på knæ foran hende og beder hende gifte sig med ham, elske ham, holde om ham et øjeblik. Men hun afviser ham blankt. Han er for gammel og for skør og for fattig. Idyls intention er at lade Vincent forstå at ingen vil have ham, så han kan lide så godt give op med et kærlighedspjåt.</p>	

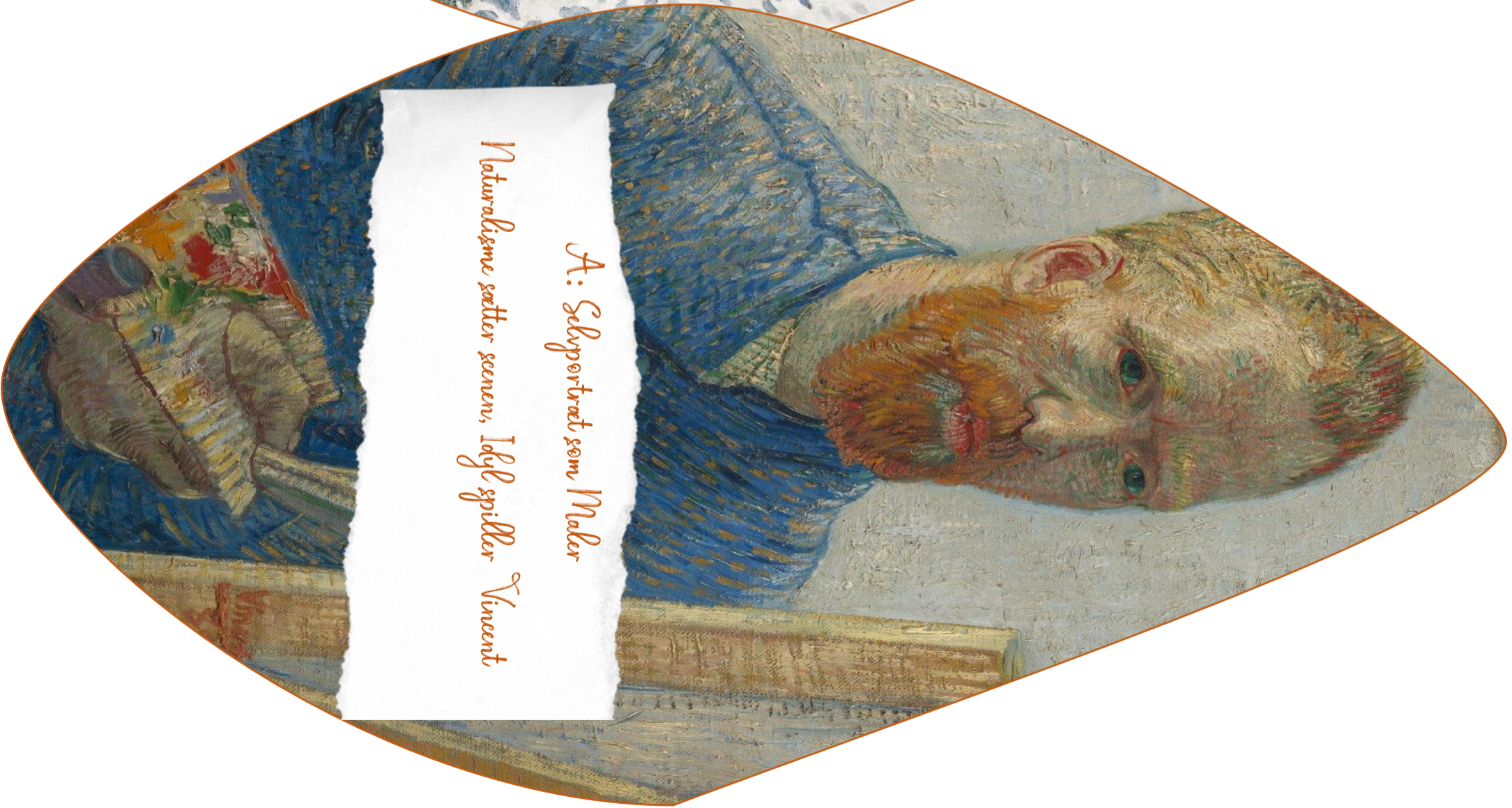
<p>Tematikker og navne på malerierne</p>	<p>Selvportræt som maler 1 og 2</p> <p>Naturalisme sætter scenen, Idyl spiller Vincent</p>	<p>A: Vej med Cypres Træer og stjerner</p> <p>B: Kartoffelspiserne</p> <p>Idyl sætter scenen Melankoli spiller Vincent</p>	<p>A: Kornmarker med Krager</p> <p>B: Trærødder</p> <p>Melankoli sætter scenen Naturalisme spiller Vincent</p>	<p>A: Kvinden i Hvidt</p> <p>B: Stjernenatten</p> <p>Naturalisme sætter scenen Idyl spiller Vincent</p>	<p>A: Mandelblomsterne blomstrer</p> <p>B: Solsikker</p> <p>Idyl sætter scenen Melankoli spiller Vincent</p>	<p>Selvportræt med stråhat 1 og 2</p> <p>Melankoli sætter scenen Naturalisme spiller Vincent</p>
<p>Valg 4</p> <p>Tematikkerne er primært: Dårlige valg og dårligere valg</p>		<p>A: Ord i omløb Theo og Vincent skriver breve til hinanden. Vincent skriver at han er glad i Auvers og at Theo ikke behøver at bekymre sig. Theo tror ikke på ham men ender med at give op. Idyls intention er at overbevise Vincent om at han ikke skal bekymre sig om Theo og overbevise broren om at han har det godt.</p> <p>B: Hadets lettelse Vincent ligger i sin seng, døende og forestiller sig Theo og Paul Gauguins lettede tale på hans dødsleje. Idyls intention er at få afløb for sin vrede og vise Vincent hvordan de menneskelige forhold ikke kun ødelægger ham men også alle han holder af.</p>	<p>A: At koge suppe på et maleri Vincent går til Gachet og spørger om mad og får et ja efter at lægen overbeviser ham om at Vincent skal male et portræt af ham. Vincent får penge til at købe maling, men ikke til mad. Melankolis intention er at lade Vincent vide at hans overlevelse er sekundært at han maler.</p> <p>B: Smerte eller ej Vincent bliver bedt om at ligge i sin seng for at hvile af lægen. Gachet fortæller ham at han nok skal få det bedre snart. Vincent vil ikke male, men Frygt hvisker i øret at det er løgn at han snart får det bedre. Vincent må male sit sidste maleri nu eller aldrig. Melankolis intention er at få Vincent til at male selvom han lider.</p>	<p>A: Den evigt misforståede Vincent er sammen med en ung dreng, men bliver stoppet og overfaldet af en af de lokale, måske fordi de misforstår hans intentioner. Naturalismes intention er at give glæde og liv i Vincents liv, men de lokale er i vejen for dette.</p> <p>B: Kornmarkernes løgn Vincent fortæller Gachet om da han var ude i marken med René og Gaston. Drengene blev mere og mere truende, og Vincent var bange. Gachet tager sig af ham og forsøger at overtale Vincent til at det er en løgn. Naturalismes intention er at lade Vincent mærke suset og livsenergien ved den fysiske frygt igen.</p>	<p>A: Ensomme penselstrøg Vincent besøger ikke Theo og maler i stedet, men kan ikke finde inspiration. Han konfronteres med ensomhed, der fortæller ham at Theo er skuffet over ham og ikke vil ham mere. Idyl diskuterer med ensomhed, indtil enten den ene eller den anden af dem tvinger Vincent til at male selvom han mangler inspiration.</p> <p>B: Usolgte malerier Ensomheden tager form af Theos skuffelse og vrede og råber ad Vincent. Vincent tager bare imod og Idyl holder fast i Vincent, så han ikke kan vende sig væk. Når Idyl synes Vincent har fået nok, beder den ham forkaste Theo så de kan male uden ham.</p>	

<p>Tematikker og navne på malerierne</p>	<p>Selvportræt som maler 1 og 2</p> <p>Naturalisme sætter scenen, Idyl spiller Vincent</p>	<p>A: Vej med Cypres Træer og stjerner</p> <p>B: Kartoffelspiserne</p> <p>Idyl sætter scenen Melankoli spiller Vincent</p>	<p>A: Kornmarker med Krager</p> <p>B: Trærødder</p> <p>Melankoli sætter scenen Naturalisme spiller Vincent</p>	<p>A: Kvinden i Hvidt</p> <p>B: Stjernenatten</p> <p>Naturalisme sætter scenen Idyl spiller Vincent</p>	<p>A: Mandelblomsterne blomstrer</p> <p>B: Solsikker</p> <p>Idyl sætter scenen Melankoli spiller Vincent</p>	<p>Selvportræt med stråhat 1 og 2</p> <p>Melankoli sætter scenen Naturalisme spiller Vincent</p>
<p>Valg 5</p> <p>Tematikkerne er primært: Vincent som misforstået og Vincent som reagerende</p>		<p>A: De man havde efterladt tidligere Vincent er i godt humør og går ned ad vejen. Her støder han på Frygt og Ensomhed, som begge hilser på ham og fortæller at de også er her i Auvers. De bliver ækle overfor ham og han ender med at gå. Idyls intention er at vise Vincent han ikke kan flygte fra sine problemer, før han har forkastet sine følelser helt.</p> <p>B: Er alle Guds børn lige meget værd? Vincent beder til gud om at hans kunstværker i det mindste kan blive set i verdenen. Frygt svarer ham, at Gud ikke bekymrer sig om sådan nogen som ham. Idyls intention er at lade frygt skræmme Vincent så Idyl derefter kan bede ham finde ro i troen og at der er balance i alting.</p>	<p>A: At koge suppe på bly Vincent går til Gachet og spørger om mad og får et nej fra lægen. Han går derefter op i sit studie og spiser malerrester fra sin palet. Melankolis intention er at gøre Vincent mere syg ved at han spiser malerrester, så han bedre kan mærke smerten.</p> <p>B: Sindets syge stemme Vincent bliver bedt om at ligge i sin seng for at hvile. Gachet fortæller ham at han ikke vil gøre mere for ham. Vincent tigger musen om i det mindste at forlade ham nu så han kan stoppe med at male. Melankoli nægter at forlade Vincent før han har malet, selvom Vincent ikke vil.</p>	<p>A: En endeløs dans Vincent er sammen med René Secrétan, som han forsøger at få med hjem til sig. René vil egentligt gerne med først, men ender med at trække sig og gøre nar af ham. Naturalismes intention er at skabe kærlighed i Vincents liv.</p> <p>B: Smerten æder alt op Vincent råber sin vrede og kærlighed til Paul Gauguin, Paul kan ikke gengælde følelserne. Vincent skærer sit øre af. Naturalismes intention er at lade Vincent opleve sin kærlighed til Paul og se om det kan få ham til at male.</p>	<p>A: Som det burde være Vincent besøger Theo, men kan ikke få et ord indført imellem Theo og Johanna, som hygger sig og nyder deres nyfødte baby sammen. De ser ikke Vincent når han går igen. Idyls intention er at få Vincent til at indse at han ikke hører til og skal male.</p> <p>B: Usete mesterværker Vincent er på besøg ved Theo og Johanna, der har en dejlig stund sammen. De taler grimt om Vincent, uden han kan gøre noget og ignorerer ham mest bare. Idyls intention er at få Vincent til at indse at han ikke hører til og skal male.</p>	

<p>Tematikker og navne på malerierne</p>	<p>Selvportræt som maler 1 og 2</p> <p>Naturalisme sætter scenen, Idyl spiller Vincent</p>	<p>A: Vej med Cypres Træer og stjerner</p> <p>B: Kartoffelspiserne</p> <p>Idyl sætter scenen Melankoli spiller Vincent</p>	<p>A: Kornmarker med Krager</p> <p>B: Trærødder</p> <p>Melankoli sætter scenen Naturalisme spiller Vincent</p>	<p>A: Kvinden i Hvidt</p> <p>B: Stjernenatten</p> <p>Naturalisme sætter scenen Idyl spiller Vincent</p>	<p>A: Mandelblomsterne blomstrer</p> <p>B: Solsikker</p> <p>Idyl sætter scenen Melankoli spiller Vincent</p>	<p>Selvportræt med stråhat 1 og 2</p> <p>Melankoli sætter scenen Naturalisme spiller Vincent</p>
<p>Valg 6</p> <p>Tematikkerne er primært: Vincent i sit ekstreme og Vincent som selvdestruerende</p>		<p>A: Du er hvad du maler... Uduelig Vincent er i godt humør og er i gang med at male. En mand kritiserer det han maler højtlydt. De falder i diskussion om Vincents mangel på talent, og Vincent bliver mindet om at han ikke kan male ordentligt. Idyls intention er at lade Vincent opleve hvordan hans menneskelighed, er skyld i at han ikke kan male eller stole på sine egne evner.</p> <p>B: Uden mig er I intet Vincent ligger syg og døende i sin seng, og beder til gud om at han kan få fred fra Muserne nu, men frygt fortæller ham hvor lige gyldig han er uden kunsten. Idyls intention er at presse den sidste smule kreativitet ud af Vincent</p>	<p>A: Jeg er her, min ven... Vincent skriver til Theo omkring Gachet at han ikke kan hjælpe ham. "Han er sygere end jeg er" og taler med frygt imens han skriver. Melankolis intention er at få Vincent til at betro sig til frygten.</p> <p>B: I døden er der ro Vincent bliver bedt om at ligge i sin seng for at hvile. Gachet fortæller ham at han godt kan gøre mere for at hjælpe ham, men Vincent siger at hvis de redder ham nu skal han jo bare gøre det hele igen. Melankolis intention er her at få Vincent til at italesætte sit eget behov for at dø, og derefter at tvinge ham til at male dødens ansigt.</p>	<p>A: Uskyldige lam Vincent er sammen med René Secrétan, som han forsøger at få med hjem. Drengen lokker ham bag en gyde, og hans bror, Gaston venter så de kan banke Vincent. Naturalismes intention er at påføre Vincent fysisk smerte så han kan mærke sin krop og male med hele sit legeme.</p> <p>B: Det lugter af blod Vincent råber sin vrede og kærlighed til Paul Gauguin, der gør grin af det. Vincent skærer sit øre af. Naturalismes intention er at lade Vincent mærke den fysiske smerte og afmagt forbundet med sin kærlighed så han kan male ud fra det.</p>	<p>A: At male med rødt Vincent besøgte Theo og Johanna, men bliver vred og ked af det over at Theo ikke har råd til at finansiere hans kunst mere. Han kommer til at slå ud efter Johanna og stormer ud ad døren. Idyls intention er, at få Vincent til at indse at han ødelægger andre omkring sig og er bedre alene hvis han maler.</p> <p>B: Absurde penselstrøg Vincent ser på imens Theo og Paul Gauguin har et romantisk møde med hinanden. Idyl holder fast i Vincent og siger han skal se det, se imens de er nære hinanden, så han kan se at han aldrig var nok for Theo eller Paul.</p>	

*B: Selvsportræt som Maler
Naturalisme sætter scenen, Idyl spiller Vincent*

*A: Selvsportræt som Maler
Naturalisme sætter scenen, Idyl spiller Vincent*

A: Selvpøtræet som maler

Naturalisme sætter scenen, idyl spiller
Vincent

Musernes intention er her at lære
Vincent at kende og også at trække ham
imellem hinanden.

Ankomst til Auvers-Sur-Oise.

Vincent møder Naturalisme der lokker
ham hen til en scene for at få ham til at
male. Melankoli venter ved siden af.
Muserne beskriver hvor smuk verden er,
og Vincent begynder at male.

B: Selvpøtræet som maler

Naturalisme sætter scenen, idyl spiller
Vincent.

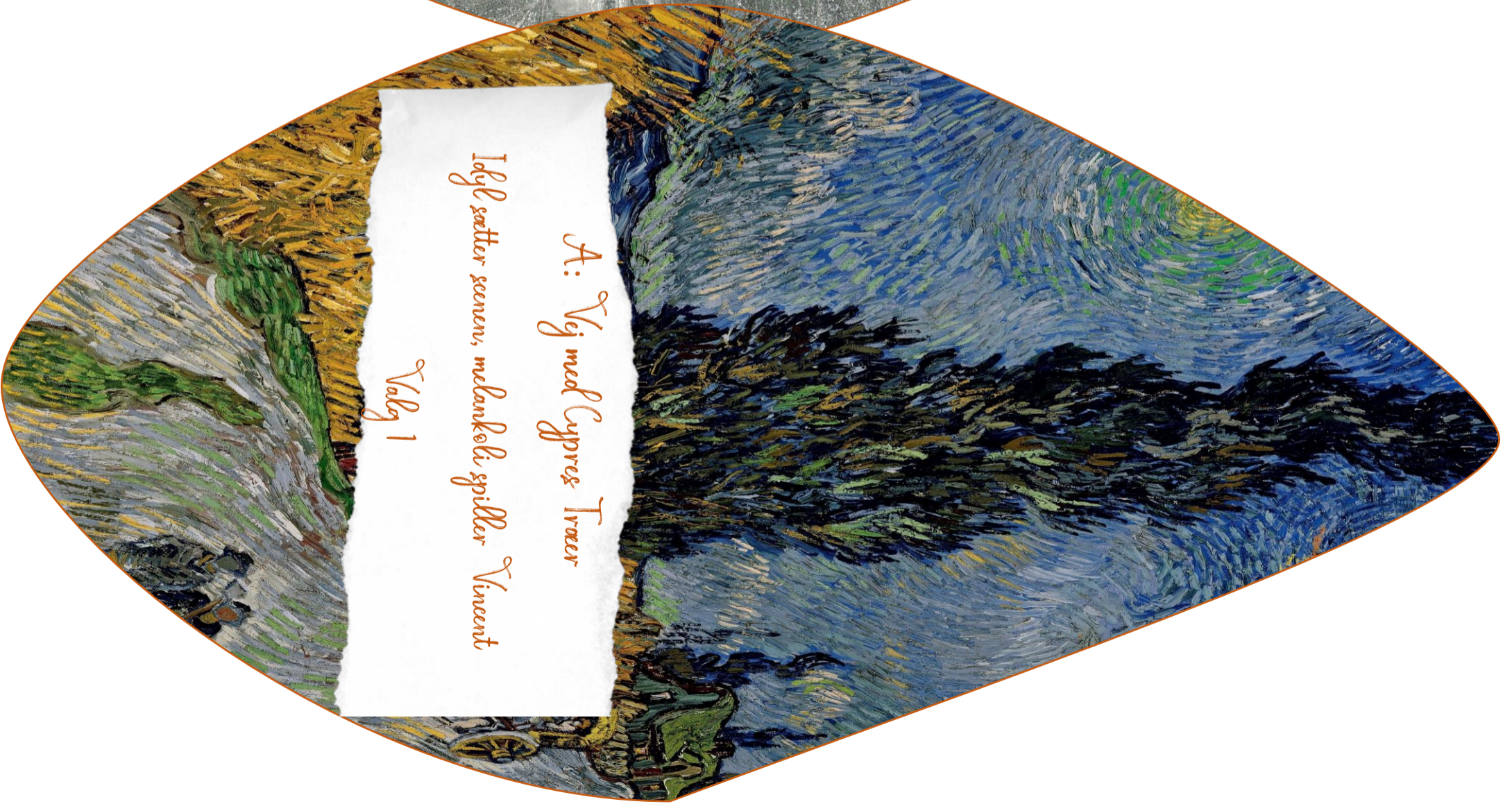
Naturalismes intention i scenen er at lade
Vincent sige farvel.

En bror siger farvel

Vincent og Theo ligger i Vincents seng.
Vincent fortæller Theo hvad der skete
ude i marken og alle de ting som han nu
mister. Vincent dør i armene på Theo.
Vincent behøver ikke male i denne scene.

B: Kartoffelspiseme
Idyl sætter scenen, melankoli spiller Vincent
Valg 1

A: Vej med Cypress Træer
Idyl sætter scenen, melankoli spiller Vincent
Valg 1

A: Vej med

Cypres Træer

Idyl sætter scenen, Melankoli spiller Vincent

Valg 1

Idyls intention er at vise Vincent hvorfor menneskelig kontakt er skadelig for ham.

De ødelæggende venskaber

Vincent går igennem landsbyen og møder René og Gaston. De to drenge kender ham ikke, men de taler om kunst sammen. Drengene vil gerne drikke alkohol med Vincent.

B: Kartoffelspiserne

Idyl sætter scenen, Melankoli spiller Vincent

Valg 1

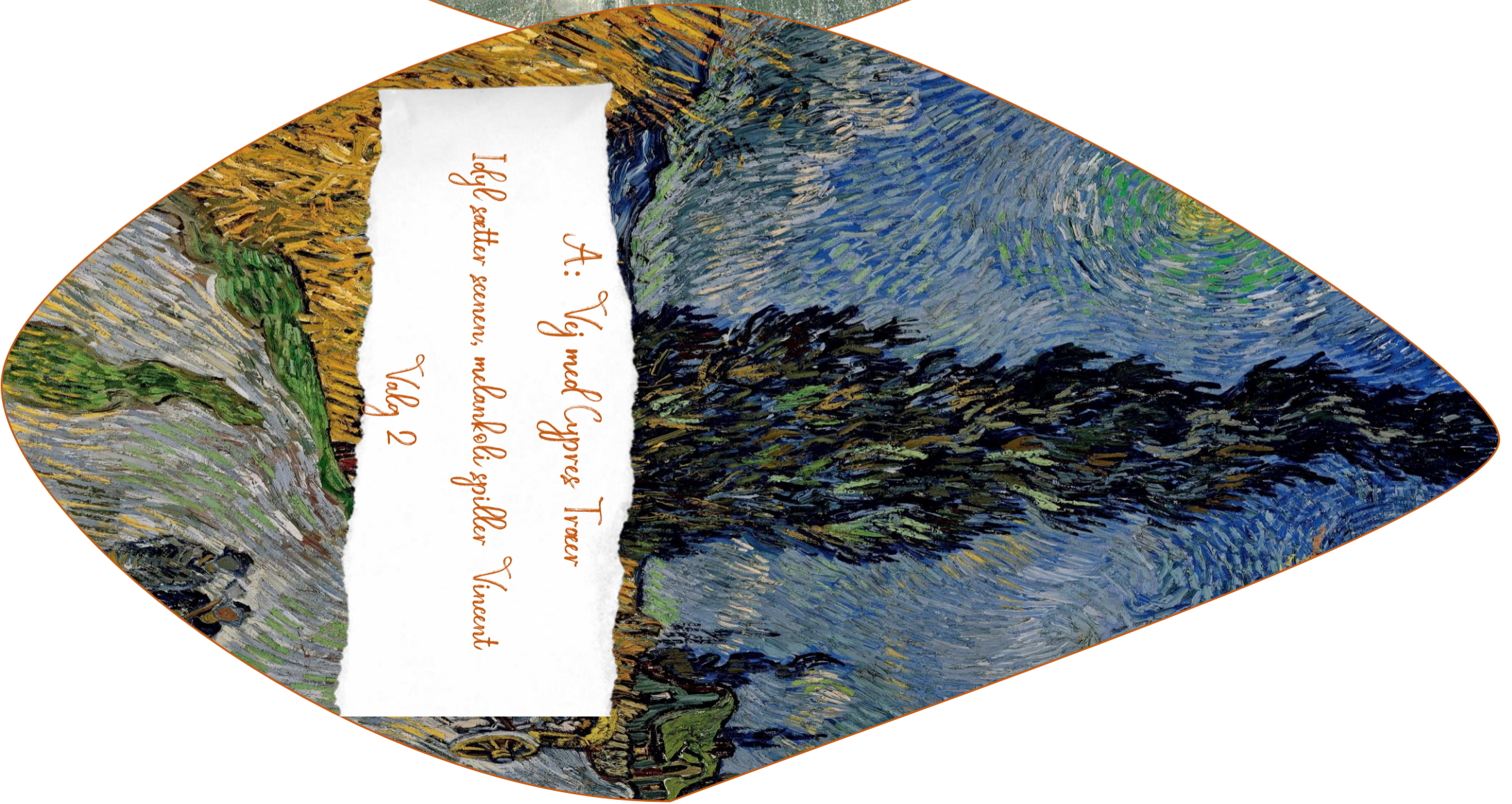
Idyls intention er at vise Vincent at han kan give slip på det smertelige nu, og finde fred i kunsten.

Hvad er der tilbage at sige?

Vincent ligger i sin seng og forestiller sig hvad Theo vil sige om ham, til hans begravelse.

B: Kartoffelspisere
Løyl sætter scenen, melankoli spiller Vincent
Volg 2

A: Vej med Cypress Træer
Løyl sætter scenen, melankoli spiller Vincent
Volg 2

A: Vej med Cypresser Træer

Idyl sætter scenen, Melankoli spiller Vincent
Valg 2

Musernes intention er at interagere med
Vincent og lære ham at kende.

Den skønne natur

Vincent går imod landsbyen og stopper op
da han ser et flot træ han vil male. Muserne
Idyl og Naturalisme taler med ham om alt
der er smukt.

B:

Kartoffelspiserne

Idyl sætter scenen, Melankoli spiller Vincent
Valg 2

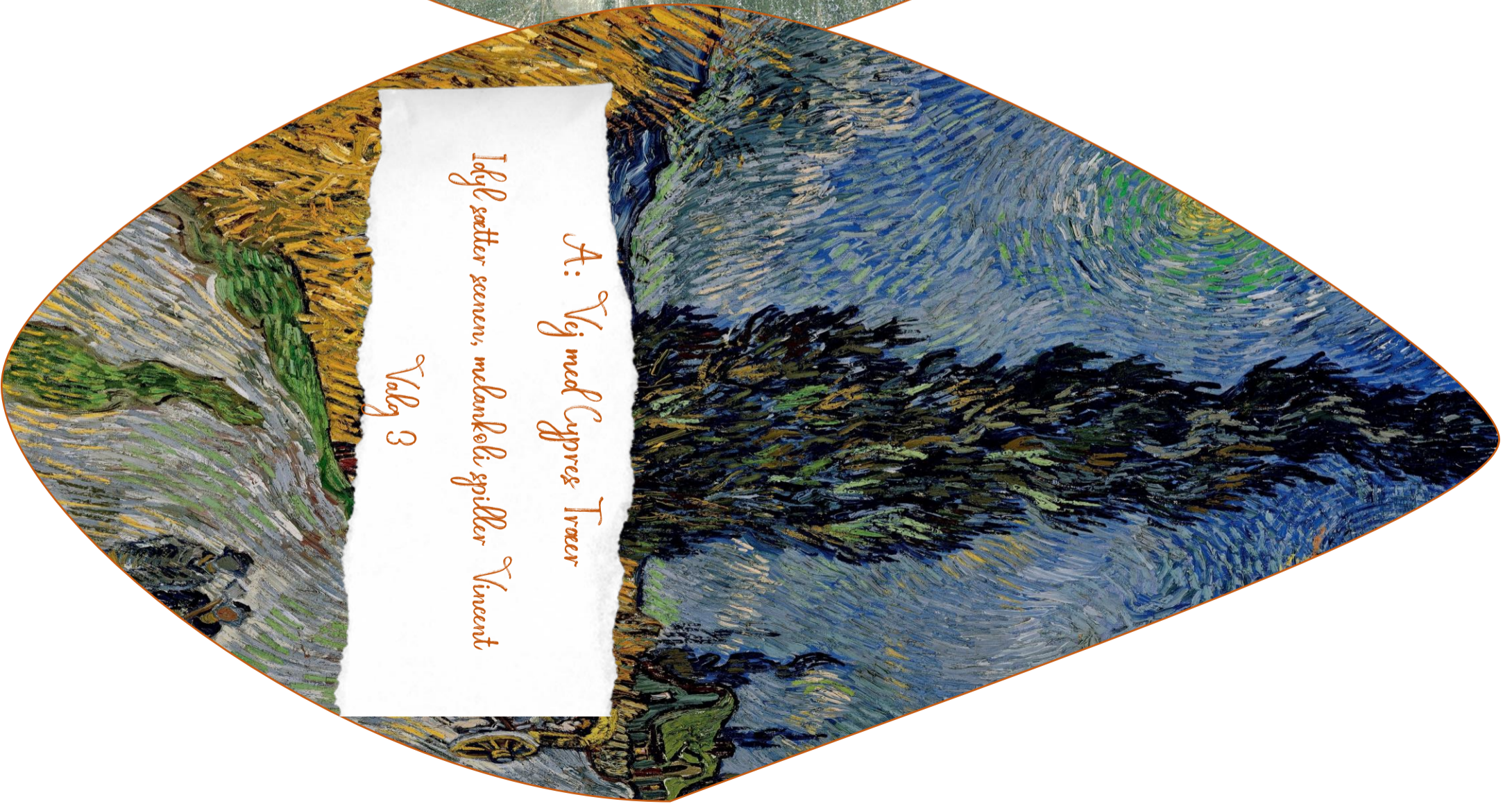
Musernes intention er at få afløb for egen
vrede over alt det de kunne have nået, men
nu er umuligt fordi Vincent er et dumt
menneske.

Din egen skyld

Vincent ligger i smerte i sin seng. Muserne
Idyl og Naturalisme fortæller ham om alt
den kunst, han nu ikke får lavet fordi han er
idiot.

B: Kartoffelspisere
Ilyl sætter scenen, melankoli spiller Vincent
Volg 3

A: Vej med Cypress Træer
Ilyl sætter scenen, melankoli spiller Vincent
Volg 3

A: Vej med Cypress Træer

Idyl sætter scenen, Melankoli spiller Vincent
Valg 3

Idyls intention er at konfrontere Vincent
med menneskelig destruktion og lede.

Godt selskab

Vincent ser de to drenge, Rene og Gaston
der sidder og drikker. De råber ad ham og er
hårde i deres sprog, men Vincent går
alligevel hen til dem fordi han vil være
venlig.

B: Kartoffelspiserne

Idyl sætter scenen, Melankoli spiller Vincent
Valg 3

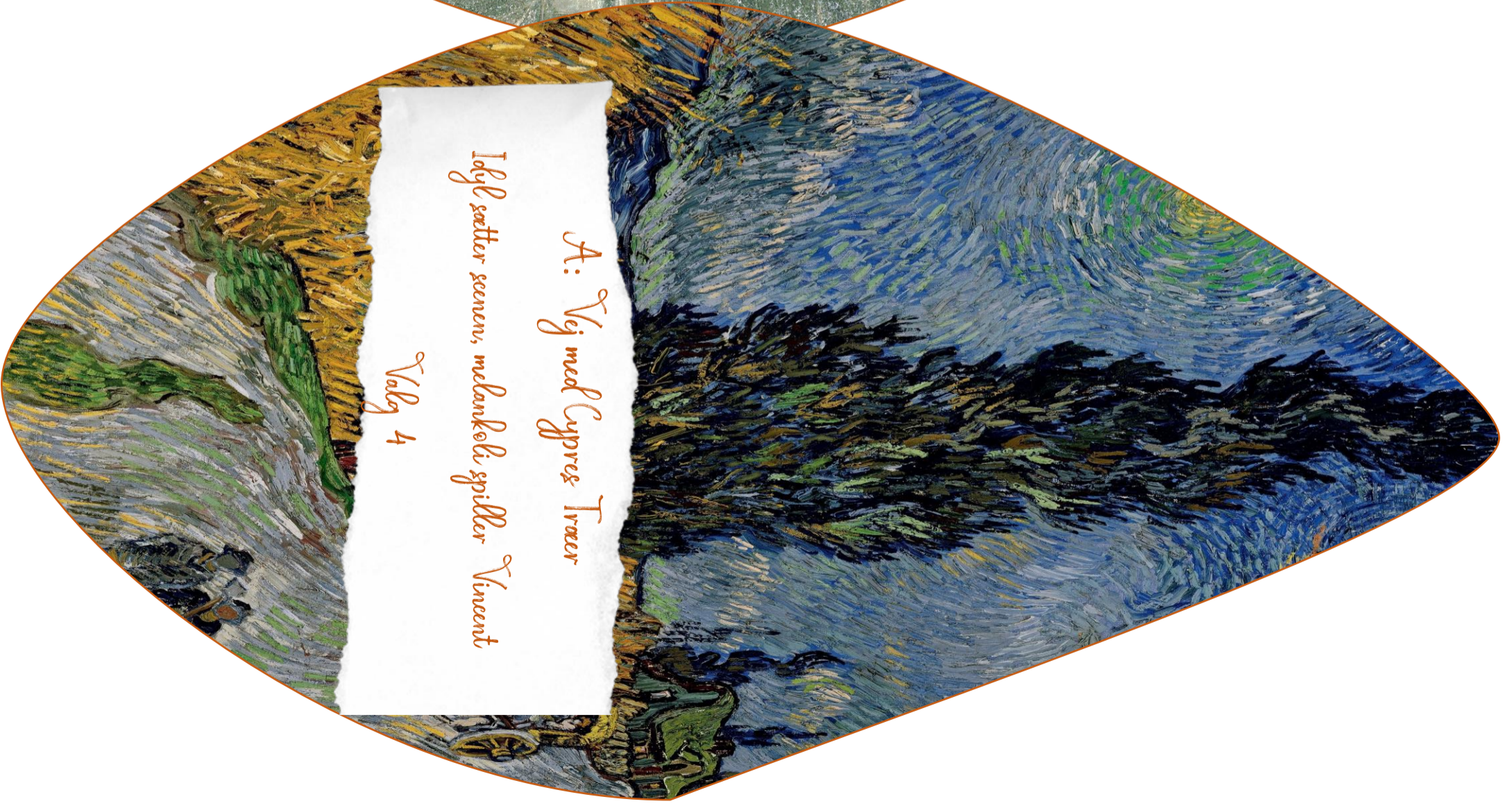
Idyls intention er at lade Vincent finde fred i sit
uafsluttede forhold til Paul, selvom det kun er
forestillinger.

Omfavnet af kærlighed

Vincent ligger i sin seng og Paul Gauguin kommer
til ham, holder om ham og siger at han elsker
ham.

B: Kartofelspiseme
Idyl sætter scenen, melankoli spiller Vincent
Valg 4

A: Vej med Cyperes Træer
Idyl sætter scenen, melankoli spiller Vincent
Valg 4

A: *Vej med*

Cypres Træer

Idyl sætter scenen, Melankoli spiller

Vincent

Valg 4

Idyls intention er at overbevise Vincent om at han ikke skal bekymre sig om Theo og overbevise broren om at han har det godt.

Ord i omløb

Theo og Vincent skriver breve til hinanden. Vincent skriver at han er glad i Auvers og at Theo ikke behøver at bekymre sig. Theo tror ikke på ham men ender med at give op.

B:

Kartoffelspiserne

Idyl sætter scenen, Melankoli spiller

Vincent

Valg 4

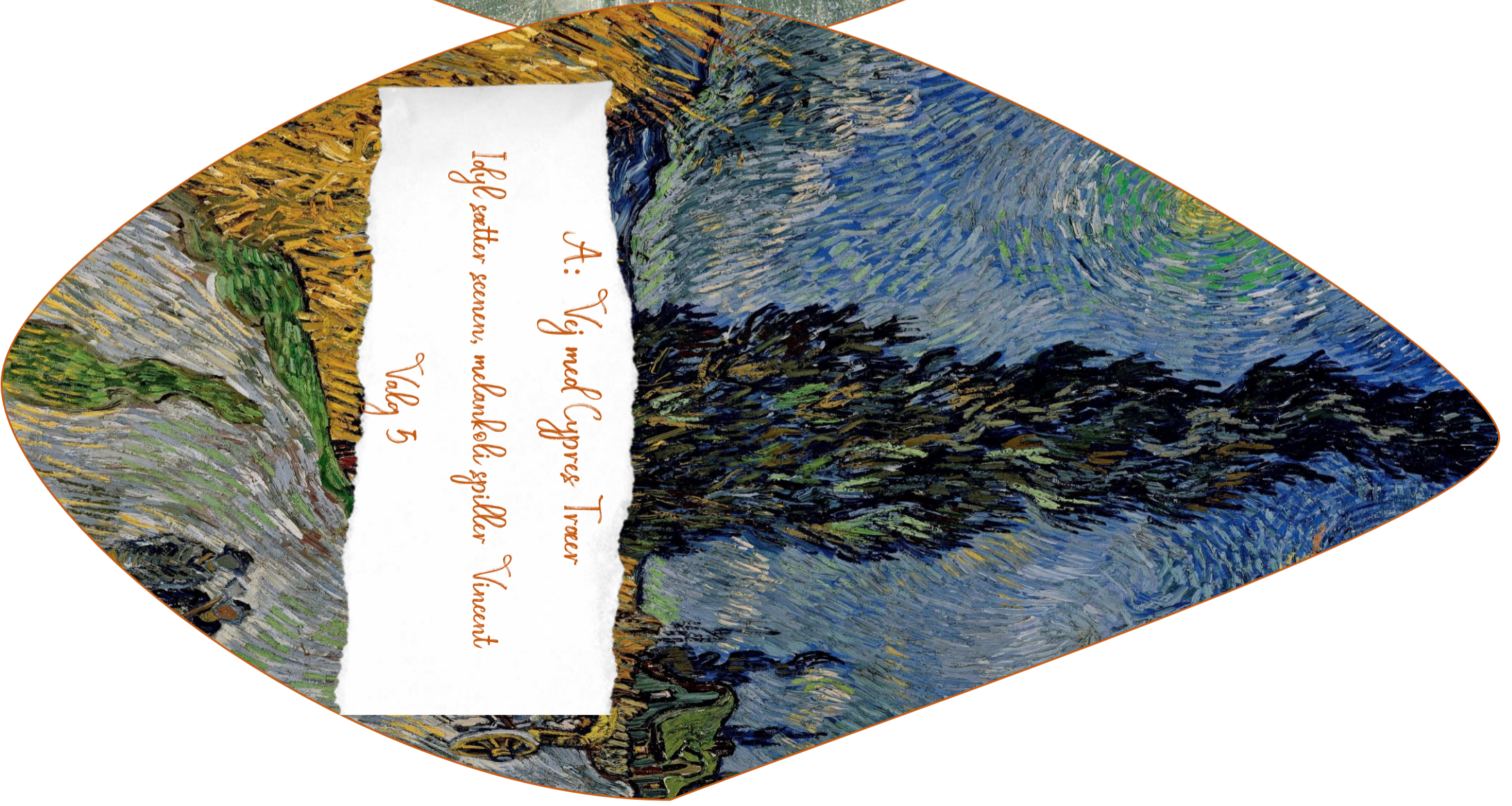
Idyls intention er at få afløb for sin vrede og vise Vincent hvordan de menneskelige forhold ikke kun ødelægger ham men også alle han holder af.

Hadets lettelse

Vincent ligger i sin seng, døende og forestiller sig Theo og Paul Gauguins lettede tale på hans dødsleje.

B: Kartofelspiseme
Idyl sætter scenen, melankoli spiller Vincent
Valg 5

A: Vej med Cyperes Træer
Idyl sætter scenen, melankoli spiller Vincent
Valg 5

A: *Vej med*

Cypres Traer

Idyl sætter scenen, Melankoli spiller
Vincent

Valg 5

Idyls intention er at vise Vincent han ikke kan flygte fra sine problemer, før han har forkastet sine følelser helt.

De man havde efterladt tidligere

Vincent er i godt humør og går ned ad vejen. Her støder han på Depression og Ensomhed, som begge hilser på ham og fortæller at de også er her i Auvers. De bliver ækle overfor ham og han ender med at gå.

B: *Kartoffelspiserne*

Idyl sætter scenen, Melankoli spiller Vincent
Valg 5

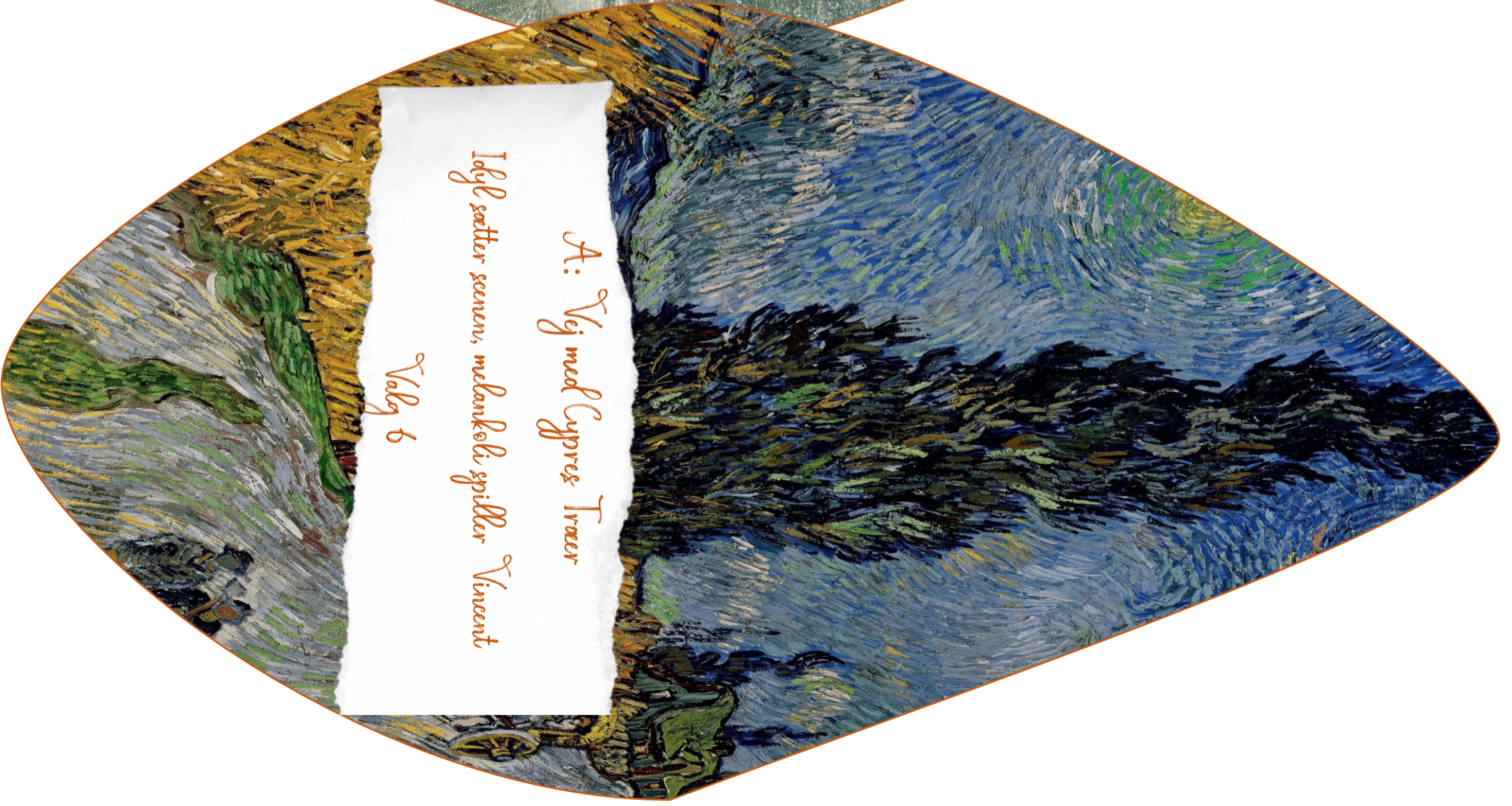
Idyls intention er at lade frygt skræmme Vincent så Idyl derefter kan bede ham finde ro i troen og at der er balance i alting.

Er alle guds børn lige meget værd?

Vincent beder til gud om at hans kunstværker i det mindste kan blive set i verdenen. Frygt svarer ham, at gud ikke bekymrer sig om sådan nogen som ham.

B: Kartspilspisere
Idyl sætter scenen, melankoli spiller Vincent
Valg 6

A: Vej med Cypress Træer
Idyl sætter scenen, melankoli spiller Vincent
Valg 6

A: Vej med

Cypres Træer

Idyl sætter scenen, Melankoli spiller
Vincent

Valg 6

Idyls intention er at lade Vincent opleve hvordan hans menneskelighed er skyld i, at han ikke kan male eller stole på sine egne evner.

Du er hvad du maler... uduelig

Vincent er i godt humør og er i gang med at male. En mand kritiserer det han maler højtlydt. De falder i diskussion om Vincents mangel på talent og Vincent bliver mindet om, at han ikke kan male ordentligt.

B: Kartoffelspiserne

Idyl sætter scenen, Melankoli spiller Vincent

Valg 6

Idyls intention er at presse den sidste smule kreativitet ud af Vincent

Uden mig er I intet

Vincent ligger syg og døende i sin seng, og beder til gud om at han kan få fred fra Muserne nu, men frygt fortæller ham hvor ligegyldig han er uden kunsten.

B: Treerødder

Melankoli setter scenen, Naturalisme spiller Vincent

Valg 1

A: Kornmarker med kragger

Melankoli setter scenen, Naturalisme spiller Vincent

Valg 1

A: Kornmark

med Krager

Melankoli sætter scenen, Naturalisme spiller Vincent

Valg 1

Musernes intention er at trække Vincent imellem sig og konkurrere om hvilken sindsstemning de kan få ham i.

Skubbet frem og tilbage

Vincent går ud imod marken alene og maler markerne, Melankoli og Idyl holder ham med selskab og maler lidt sammen med ham, imens de taler om markerne og hvad de ser.

B: Træerfølger

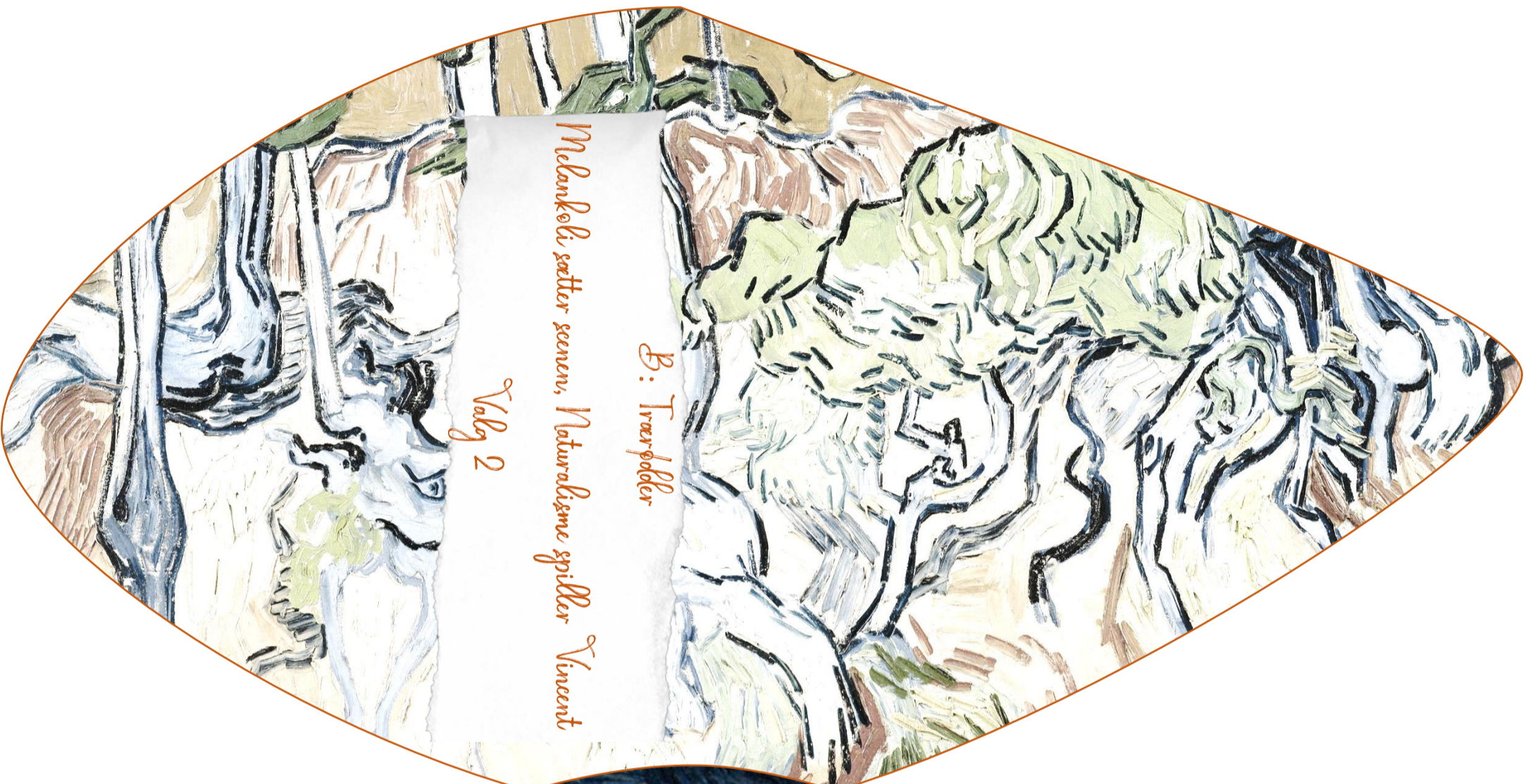
Melankoli sætter scenen, Naturalisme spiller Vincent

Valg 1

Musernes intention er at trække Vincent imellem sig og konkurrere om hvilken sindsstemning de kan få ham i.

Det der kan gro

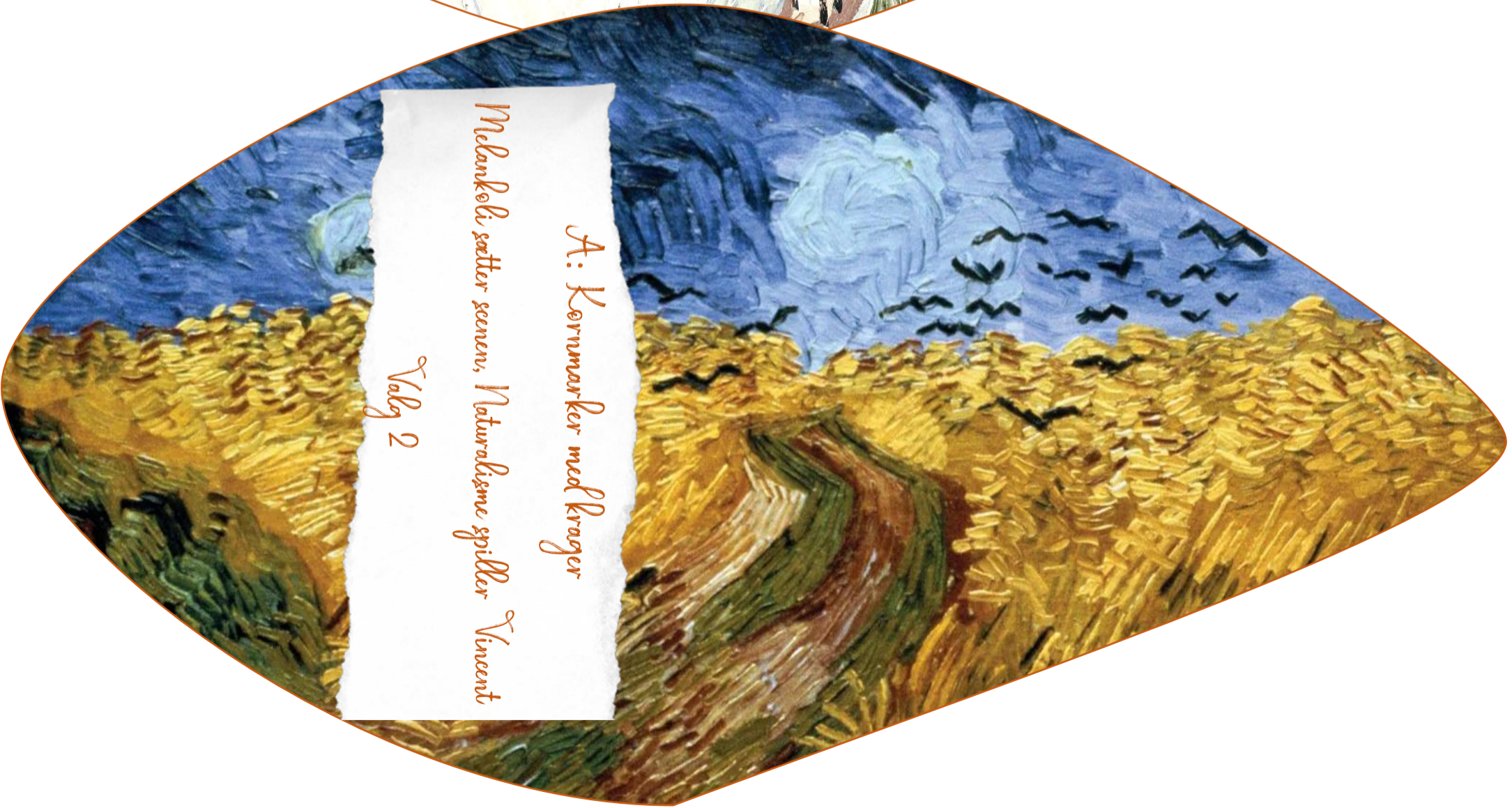
Vincent taler med Ensomhed og Melankoli om det sidste han vil male - rødderne. Han har ondt men de overtaler ham til at male videre.

B: Treerødder

Melankoli setter scenen, Naturalisme spiller Vincent

Volg 2

A: Kornmarker med kragger

Melankoli setter scenen, Naturalisme spiller Vincent

Volg 2

A: Kernemark

med Krager

Melankoli sætter scenen, Naturalisme
spiller Vincent

Valg 2

Melankolis intention er at lade Vincent mærke glæden og varmen, at give ham et godt møde og derefter lade ham knuse sin egen lykke ved at tale til ham imens han maler

Håb er som knuste spejle

Vincent møder Gachet og lægen viser ham til rette. Vincent og lægen taler om mulighederne for at Vincent kan male. Vincent er håbefuld.

B: Træer på dæler

Melankoli sætter scenen, Naturalisme spiller
Vincent

Valg 2

Melankolis intention er at vise Vincent hvordan han kun er det at han kan male, og ikke har anden værdi, hverken for musen eller for andre.

Sælg, sælg dig selv

Vincent er døden nær, men Gachet overtaler ham alligevel til at male, han skal jo betale for sit ophold. Melankoli hjælper ham med at holde penslen.

B: Treerødder

Melankoli setter scenen, Naturalisme spiller Vincent

Volg 3

A: Kornmarker med kragger

Melankoli setter scenen, Naturalisme spiller Vincent

Volg 3

A: Kernmark med Krager

Melankoli sætter scenen, Naturalisme
spiller Vincent

Valg 3

Melankolis intention er at vise Vincent skønheden ved Gachets datter, lade ham forelske sig i kvinden og så konfrontere ham med at han aldrig kan få hende.

Kærlighed er for andre

Vincent står i lægens hus og ser ud ad vinduet. Han studerer Gachet's datter, og lægen opdager ham. Gachet beder Vincent om at male hans datter.

B: Træpødder

Melankoli sætter scenen, Naturalisme
spiller Vincent

Valg 3

Melankolis intention er at slå sig sammen med de to stemninger, og så bruge det til at få Vincent til at male.

Kun en ting tilbage

Vincent sidder for sig selv, imens Ensomhed og Frygt besøger ham og fortæller ham om at han skal dø alene. Ensomhed og Frygt holder ham fra at male indtil de keder sig med ham.

B: Trærødder

Melankoli setter scenen, Naturalisme spiller Vincent

Volg 4

A: Kornmarker med kragger

Melankoli setter scenen, Naturalisme spiller Vincent

Volg 4

A: Kornmark med Krager

Melankoli sætter scenen, Naturalisme
spiller Vincent

Valg 4

Melankolis intention er at lade Vincent
vide at hans overlevelse er sekundært
at han maler.

At koge suppe på et maleri

Vincent går til Gachet og spørger om
mad og får et ja efter at lægen
overbeviser ham om at Vincent skal
male ham. Vincent går derefter ud i
byen for at købe maling.

B: Trærødder

Melankoli sætter scenen, Naturalisme spiller
Vincent

Valg 4

Melankolis intention er at få Vincent til at
male selvom han lider.

Smerte eller ej...

Vincent bliver bedt om at ligge i sin seng for
at hvile af lægen. Gachet fortæller ham at han
nok skal få det bedre snart, men Frygt hvisker
i øret at det er løgn. Vincent må male sit
sidste maleri.

B: Treerødder

Melankoli setter scenen, Naturalisme spiller Vincent

Volg 5

A: Kornmarker med kragger

Melankoli setter scenen, Naturalisme spiller Vincent

Volg 5

A: Kernemark

med Krager

Melankoli sætter scenen, Naturalisme
spiller Vincent

Valg 5

Melankolis intention er at gøre Vincent mere syg ved at han spiser malerresten, så han bedre kan mærke smerten.

At koge suppe på bly

Vincent går til Gachet og spørger om mad og får et nej fra lægen. Han går derefter op i sit studie og spiser malerresten fra sin palet.

B: Trærødder

Melankoli sætter scenen, Naturalisme spiller
Vincent

Valg 5

Melankoli nægter at forlade Vincent før han har malet, selvom Vincent ikke vil.

Sindets syge stemme

Vincent bliver bedt om at ligge i sin seng for at hvile. Gachet fortæller ham at han ikke vil gøre mere for ham. Vincent tigger, imens Gachet stadig er ved hans side, musen om i det mindste at forlade ham nu, så han kan stoppe med at male.

B: Treerødder

Melankoli setter scenen, Naturalisme spiller Vincent

Volg 6

A: Kornmarker med kragger

Melankoli setter scenen, Naturalisme spiller Vincent

Volg 6

A: Kornmark

med Krager

Melankoli sætter scenen, Naturalisme
spiller Vincent

Valg 6

Melankolis intention er at få Vincent til
at betro sig til frygten.

Jeg er her, min ven...

Vincent skriver til Theo omkring Gachet
at han ikke kan hjælpe ham. "Han er
sygere end jeg er" og taler med frygt
imens han skriver.

B: Træerødder

Melankoli sætter scenen, Naturalisme spiller
Vincent

Valg 6

Melankolis intention er her at få Vincent til at
italesætte sit eget behov for at dø, og
derefter at tvinge ham til at male dødens
ansigt.

I døden er der ro

Vincent bliver bedt om at ligge i sin seng for
at hvile. Gachet fortæller ham at han godt
kan gøre mere, men Vincent siger at hvis de
redder ham nu skal han jo bare gøre det hele
igen.

B: Sjømannatten
Naturalisme settar scenen, Idylt spiller Vincent
Valøy 1

A: Kvinde i Hvitt
Naturalisme settar scenen, Idylt spiller Vincent
Valøy 1

A: Kvinden i

hvidt

Naturalisme sætter scenen, Idyl spiller
Vincent

Valg 1

Naturalismes intention er at få Vincent
til at mærke glæden ved andre
menneskers selskab.

Stjerner der danser

Vincent har sat sig på en café for sig
selv. En kvinde kommer hen til ham og
de har en god aften sammen, de griner
og hygger sig.

B: Stjernenatten

Naturalisme sætter scenen, Idyl spiller
Vincent

Valg 1

Naturalismes intention er at få Vincent til at
sige nej til ensomheden.

Stjerner langt væk

Ensomheden kommer på besøg hos Vincent
imens han er syg og ved at dø. Han vrøvler
om at eksistere i en anden dimension efter
døden, men Ensomhed fortæller ham at der
ikke er nogen mulighed for at flygte herfra og
fra de monstre der jager ham.

B: Sjømannatten

Naturalisme settar scenen, Idylt spiller Vincent

Volg 2

A: Kvinde i Hvitt

Naturalisme settar scenen, Idylt spiller Vincent

Volg 2

A: Kvinden i

hvidt

Naturalisme sætter scenen, Idyl spiller
Vincent

Valg 2

Naturalismes intention er at Vincent
skal mærke kærligheden så han bedre
kan male menneskeligt.

Endeløse stjernene

Vincent går en aften på bordel for at
besøge en prostitueret. Her vil han
forsøge at blive inspireret til at male.

Han finder en kvinde der vil noget
andet med ham.

B: Stjernenatten

Naturalisme sætter scenen, Idyl spiller
Vincent

Valg 2

Naturalismes intention er at få Vincent til
at træde ind i sine egne tanker og mærke
livet, så han kan male.

Selvportrættet bedrager

Vincent skriver til Theo at han har det godt.

Han sender ham et selvportræt og
beskriver hvor glad han ser ud på maleriet.
Theo svarer tilbage at Vincent ser ud til at
have det godt men de er begge godt klar
over at det er en løgn.

B: Sjømannatten
Naturalisme settar scenen, Idylt spiller Vincent
Volg 3

A: Kvinde i Hvitt
Naturalisme settar scenen, Idylt spiller Vincent
Volg 3

A: Kvinden i

hvidt

Naturalisme sætter scenen, Idyl spiller
Vincent

Valg 3

Naturalismes intention er at blive ved
med at skubbe Vincent imod den
sociale interaktion, selvom kvinderne
måske ikke rigtigt vil ham.

Den smertelige hudsult

En for fuld Vincent forsøger at få lidt
kropslig omsorg, ved at tilnærme sig to
kvinder i byen. Den ene af dem er
frastødt af ham og den anden gør grin
med ham.

B: Stjernenatten

Naturalisme sætter scenen, Idyl spiller
Vincent

Valg 3

Naturalismes intention er at få Vincent til
at mærke sin egen dødelighed.

Kornmarkernes hemmelighed

Vincent fortæller Gachet om da han var
ude i marken med René og Gaston.
Drengene er fulde, og Vincent med dem.
De har en pistol de fjoller med. Gachet
tager sig af Vincent og forsøger at overtale
Vincent til at det var ham der skød sig selv.

B: Sjømannatten

Naturalisme settar scenen, Idyl spiller Vincent

Volg 4

A: Kvinde i Hvitt

Naturalisme settar scenen, Idyl spiller Vincent

Volg 4

A: Kvinden i

hvidt

Naturalisme sætter scenen, Idyl spiller
Vincent

Valg 4

Naturalismes intention er at give glæde og liv i Vincents liv, men de lokale er i vejen for dette.

Den evigt misforståede

Vincent er sammen med en ung dreng, men bliver stoppet og overfaldet af en af de lokale, måske fordi de misforstår hans intentioner.

B: Stjernenatten

Naturalisme sætter scenen, Idyl spiller
Vincent

Valg 4

Naturalismes intention er at lade Vincent mærke suset og livsenergien ved den fysiske frygt igen.

Kornmarkernes løgn

Vincent fortæller Gachet om da han var ude i marken med René og Gaston. Drengene blev mere og mere truende, og Vincent var bange. Gachet tager sig af ham og forsøger at overtale Vincent til at det er en løgn.

B: Sjømannatten
Naturalisme settar scenen, Idylt spiller Vincent
Volg 5

A: Kvinde i Hvitt
Naturalisme settar scenen, Idylt spiller Vincent
Volg 5

A: Kvinden i

hvidt

Naturalisme sætter scenen, Idyl spiller
Vincent

Valg 5

Naturalismes intention er at skabe
kærlighed i Vincents liv.

En endeløs dans

Vincent er sammen med René
Secrétan, som han forsøger at få med
hjem til sig. René vil egentligt gerne
med først, men ender med at trække
sig og gøre nar af ham.

B: Stjernenatten

Naturalisme sætter scenen, Idyl spiller
Vincent

Valg 5

Naturalismes intention er at lade Vincent
opleve sin kærlighed til Paul og se om det kan
få ham til at male.

Smerten æder alt op

Vincent råber sin vrede og kærlighed til Paul
Gauguin, Paul kan ikke gengælde følelserne.
Vincent skærer sit øre af i løbet af
skænderiet.

B: Sjømannatten

Naturalisme settar scenen, Idylt spiller Vincent

Volg 6

A: Kvinde i Hvitt

Naturalisme settar scenen, Idylt spiller Vincent

Volg 6

A: Kvinden i

hvidt

Naturalisme sætter scenen, Idyl spiller
Vincent

Valg 6

Naturalismes intention er at påføre
Vincent fysisk smerte så han kan
mærke sin krop og male med hele sit
legeme.

Uskyldige lam

Vincent er sammen med René
Secrétan, som han forsøger at få med
hjem. Drengen lokker ham bag en gyde,
og hans bror, Gaston venter så de kan
banke Vincent.

B: Stjernenatten

Naturalisme sætter scenen, Idyl spiller
Vincent

Valg 6

Naturalismes intention er at lade Vincent
mærke den fysiske smerte og afmægt
forbundet med sin kærlighed så han kan male
ud fra det.

Det lugter af blod

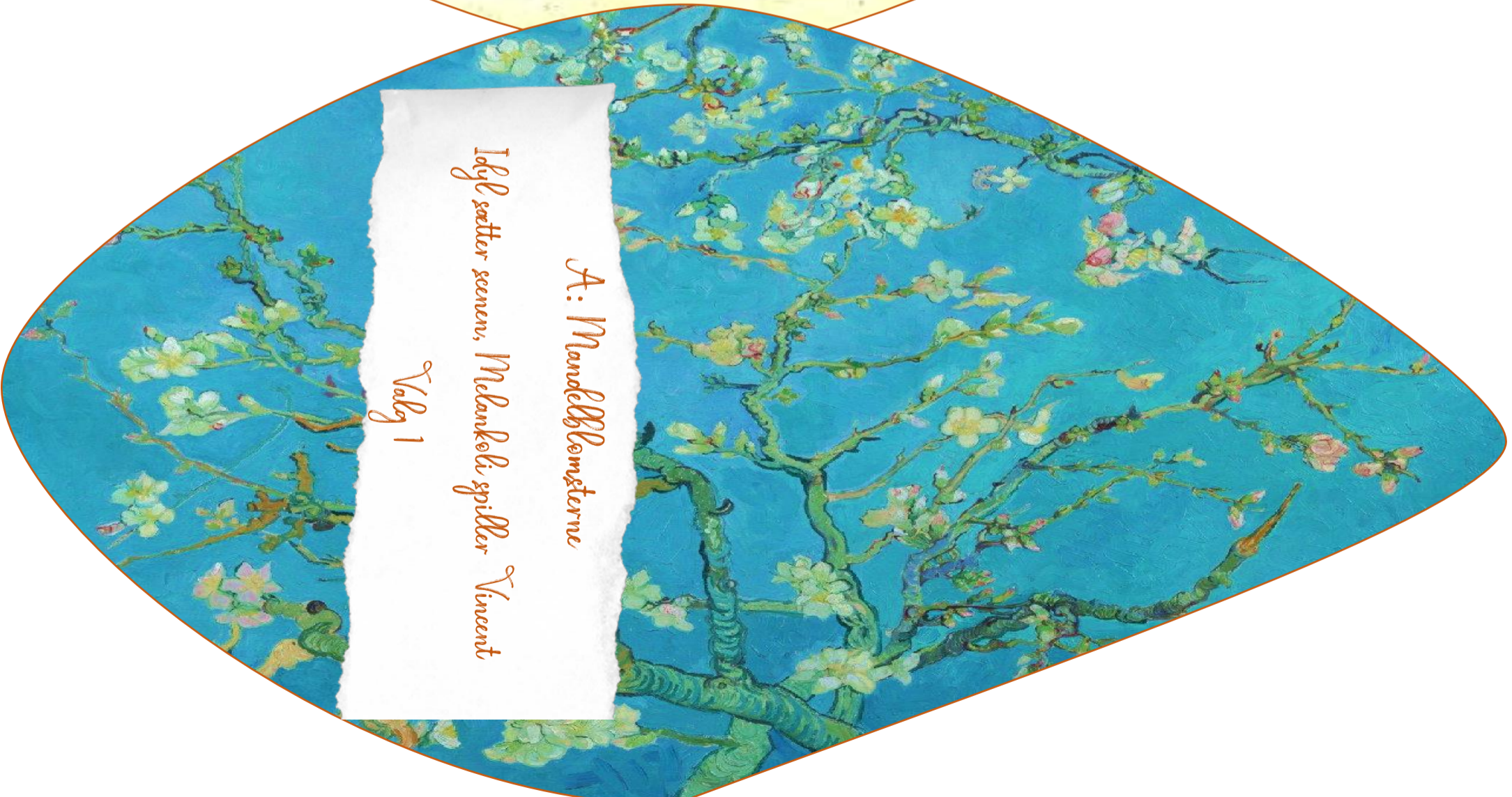
Vincent råber sin vrede og kærlighed til Paul
Gauguin, der gør grin af det. Vincent skærer
sit øre af.

B: Solblomsterne

Ideyl sætter scenen, Melankoli spiller Vincent

Valg 1

A: Mandelblomsterne

Ideyl sætter scenen, Melankoli spiller Vincent

Valg 1

A:

Mandelkomsterne

Idyl sætter scenen, Melankoli spiller
Vincent

Valg 1

Idyls intention er at give Vincent et
roligt og fredfyldt minde.

Og jeg døber dig, Vincent

Vincent besøger Theo og hører om sin
nevø der er opkaldt efter Vincent.
Theo, Johanna og Vincent har en god
eftermiddag sammen.

Idyls intention er at give Vincent et
roligt og fredfyldt minde.

B: Solsikkerne

Idyl sætter scenen, Melankoli spiller Vincent

Valg 1

Idyl henter Vincent for at male når musen
føler at han er i harmoni og fredfyldt.

Minder er som efterladte lærreder

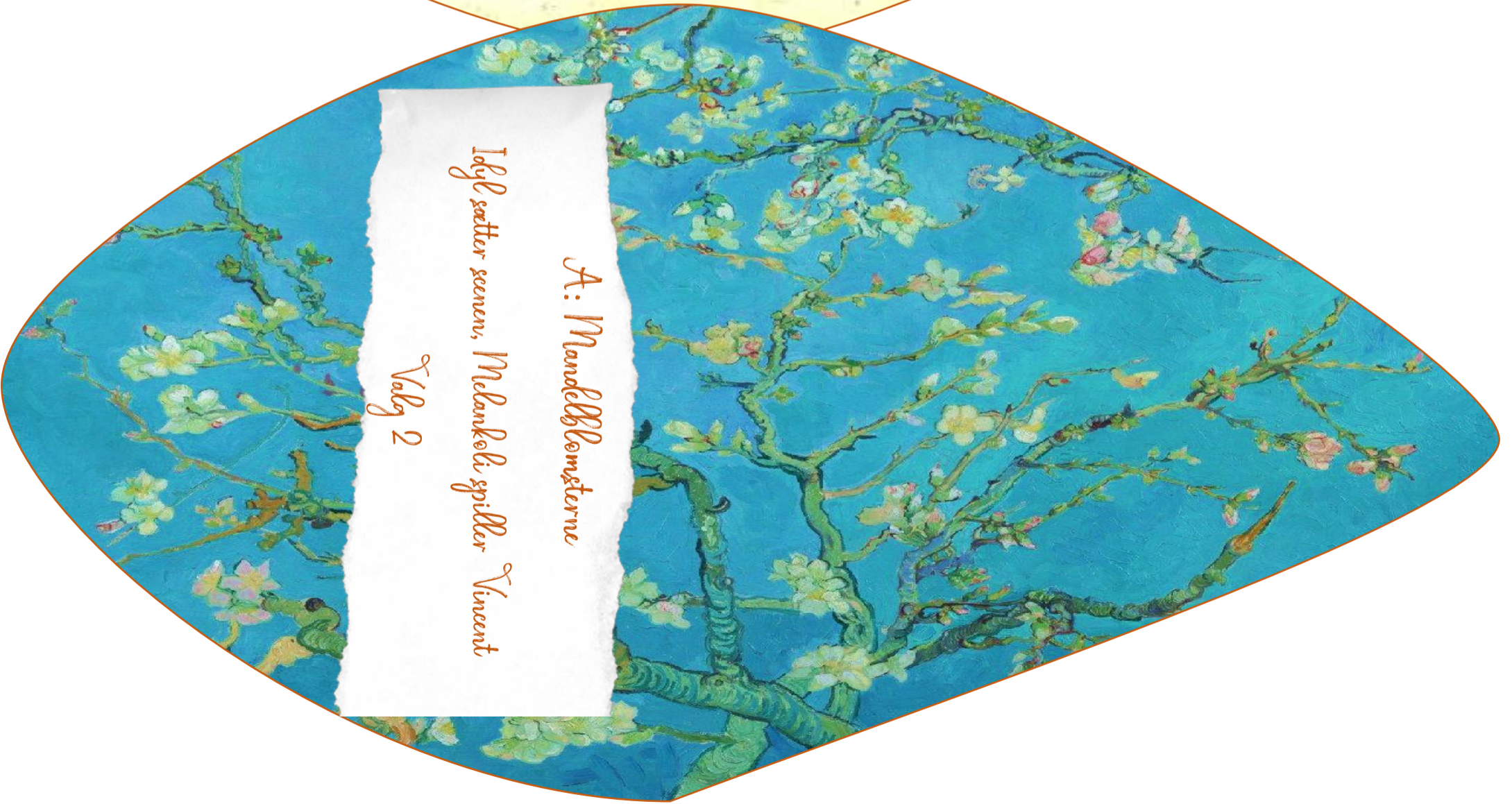
Et minde om at Theo krammer ham og
fortæller ham at han elsker ham. De griner og
taler sammen om den gang de som børn
gemte sig fra deres vrede far.

B: Solblomsterne

Idylf sætter scenen, Melankoli spiller Vincent

Volg 2

A: Mandelblomsterne

Idylf sætter scenen, Melankoli spiller Vincent

Volg 2

A:

Mandelblomsterne

Idyl sætter scenen, Melankoli spiller
Vincent

Valg 2

Idyls intention er at vise Vincent at han ikke behøver andre for at male og ikke kan regne med mennesker alligevel.

Lukkede pengeskasser

Vincent besøger Theo. De taler om økonomi og at Theo vil investere i nyt firma, så han har ikke råd til at støtte Vincent mere.

B: Solsikkerne

Idyl sætter scenen, Melankoli spiller Vincent
Valg 2

Idyls intention er at skære Vincents behov for mennesker væk, så han kan male i fred.

Knuste drømme

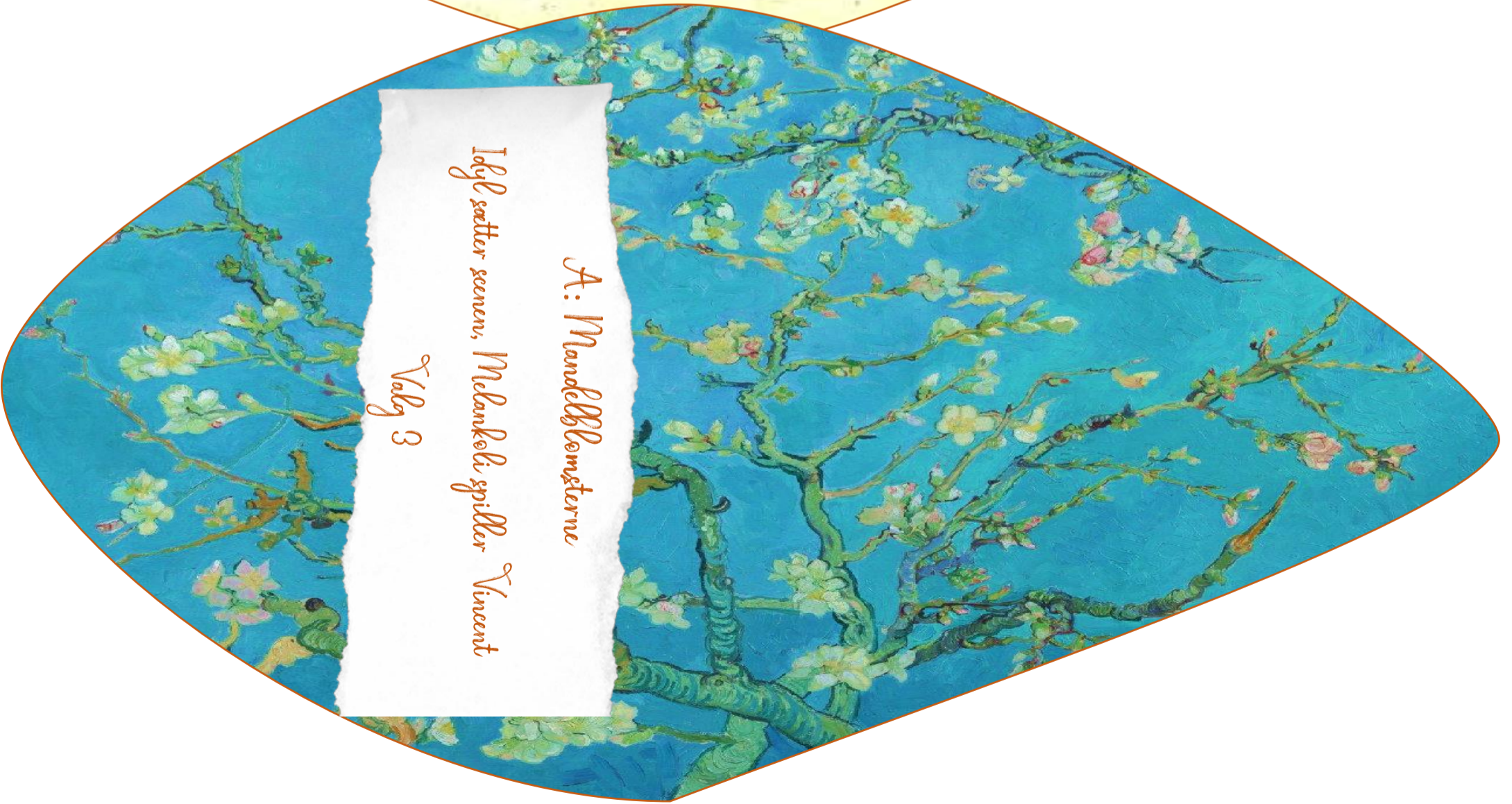
Vincent fantaserer om den familie han ønsker sig, men aldrig har fået. Han fortæller det hele til ensomhed.

B: Solblomsterne

Idylf sætter scenen, Melankoli spiller Vincent

Volg 3

A: Mandelblomsterne

Idylf sætter scenen, Melankoli spiller Vincent

Volg 3

A:

Mandelblomsterne

Idyl sætter scenen, Melankoli spiller

Vincent

Valg 3

Idyls intention er at lade Vincent få det hele ud, så han har ro til at male.

Det stille råb om hjælp

Vincent besøger ikke Theo og skriver et brev hvor han siger at han er ved at male. I stedet for at besøge Theo, drikker han mod til sig, og opsøger en prostitueret for at finde nærhed.

B: Solsikkerne

Idyl sætter scenen, Melankoli spiller Vincent

Valg 3

Idyls intention er at lade Vincent forstå at ingen vil have ham, så han kan lide så godt give op med et kærlighedspjåt.

Skrig om omsorg og nærhed

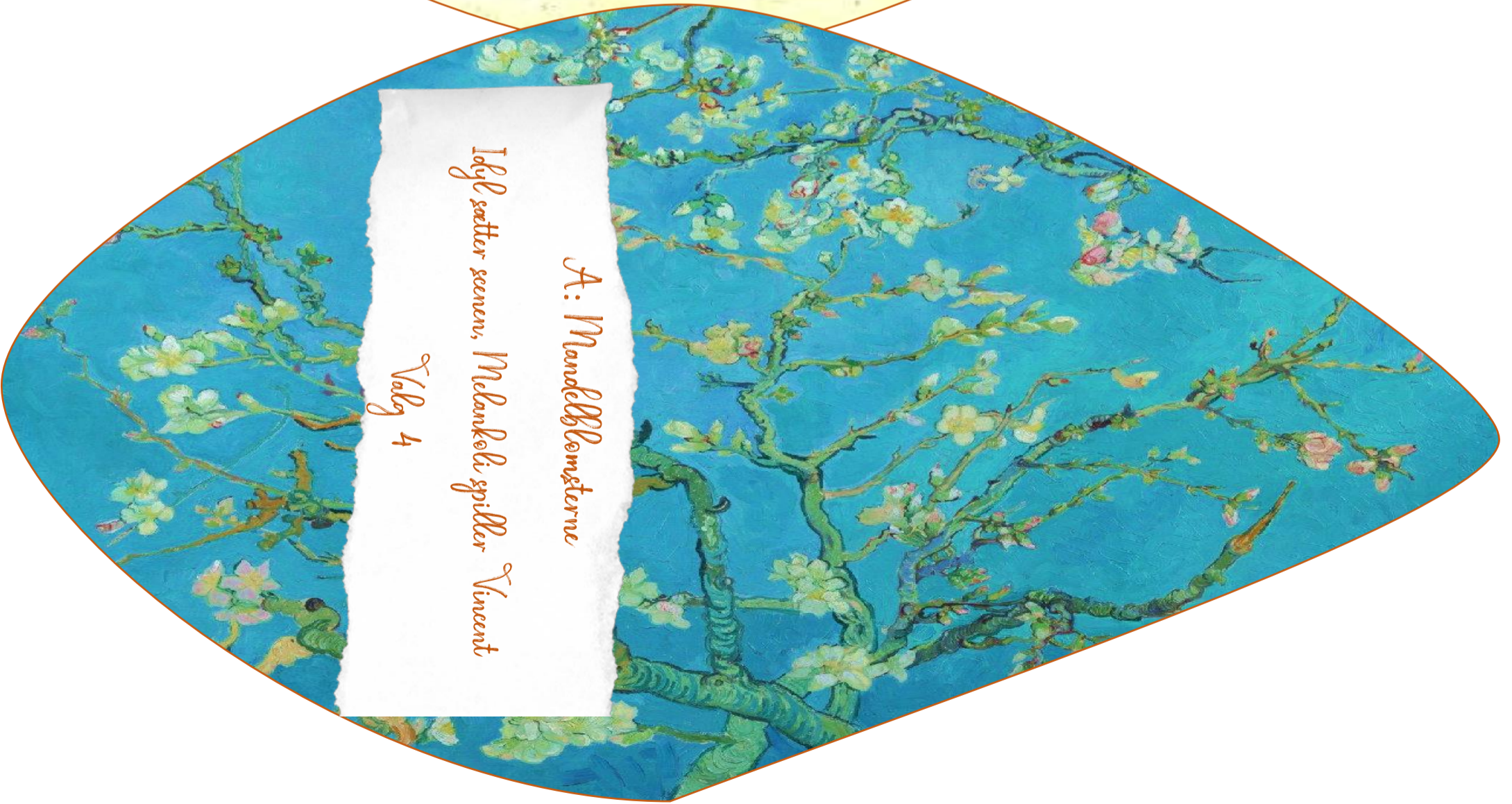
Vincent er syg og svag. Han hører Gachet's datter spille klaver i stuen og går ind til hende. Han falder på knæ foran hende og beder hende gifte sig med ham, elske ham, holde om ham et øjeblik. Men hun afviser ham blankt. Han er for gammel og for skør og for fattig.

B: Solblomsterne

Ideyl sætter scenen, Melankoli spiller Vincent

Volg 4

A: Mandelblomsterne

Ideyl sætter scenen, Melankoli spiller Vincent

Volg 4

A:

Mandelblomsterne

Idyl sætter scenen, Melankoli spiller

Vincent

Valg 4

Idyl diskuterer med ensomhed, indtil enten den ene eller den anden af dem tvinger Vincent til at male selvom han mangler inspiration.

Ensomme penseslstrøg

Vincent besøger ikke Theo og vil male i stedet men kan ikke finde inspiration. Han konfronteres med ensomhed der fortæller ham at Theo er skuffet over ham og ikke vil ham mere.

B: Solsikkerne

Idyl sætter scenen, Melankoli spiller Vincent

Valg 4

Idyl handler direkte. Når idyl synes Vincent har fået nok, beder den ham forkaste Theo så de kan male uden ham.

Usolgte malerier

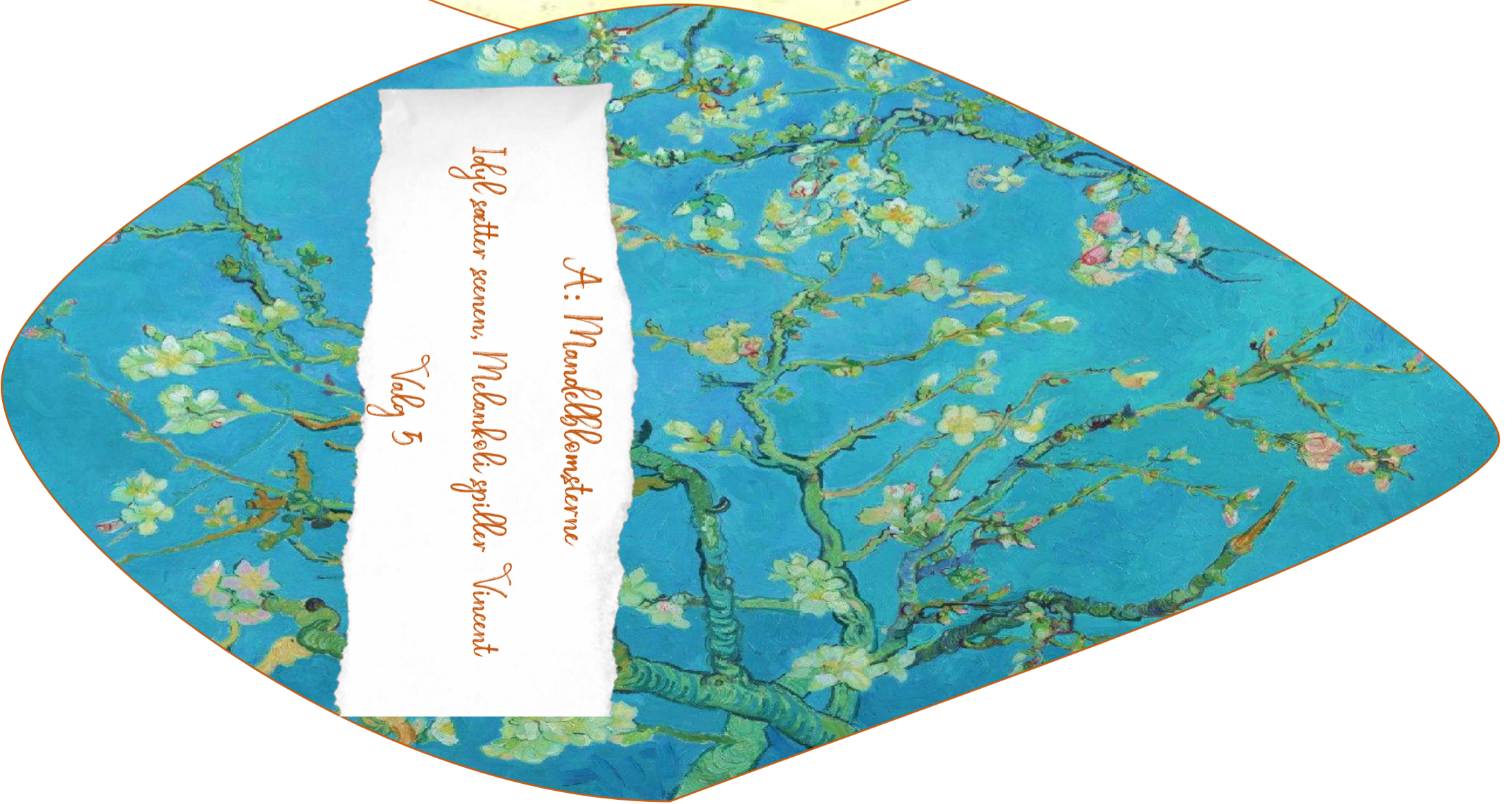
Ensomheden tager form af Theos skuffelse og vrede og råber ad Vincent. Vincent tager bare imod og Idyl holder fast i Vincent, så han ikke kan vende sig væk.

B: Soliklerne

Iðyl sættar scenu, Melankólí spíllar Vincent

Volg 5

A: Mandelblómstærne

Iðyl sættar scenu, Melankólí spíllar Vincent

Volg 5

A:

Mandelblomsterne

Idyl sætter scenen, Melankoli spiller
Vincent

Valg 5

Idyls intentioner er at få Vincent til at indse at han ikke hører til og skal male.

Som det burde være

Vincent besøger Theo, men kan ikke få et ord indført imellem Theo og Johanna, som hygger sig og nyder deres nyfødte baby sammen. De ser ikke Vincent når han går igen.

B: Solrikkerne

Idyl sætter scenen, Melankoli spiller Vincent

Valg 5

Idyls intentioner er at få Vincent til at indse at han ikke hører til, og skal male.

Usete mesterværker

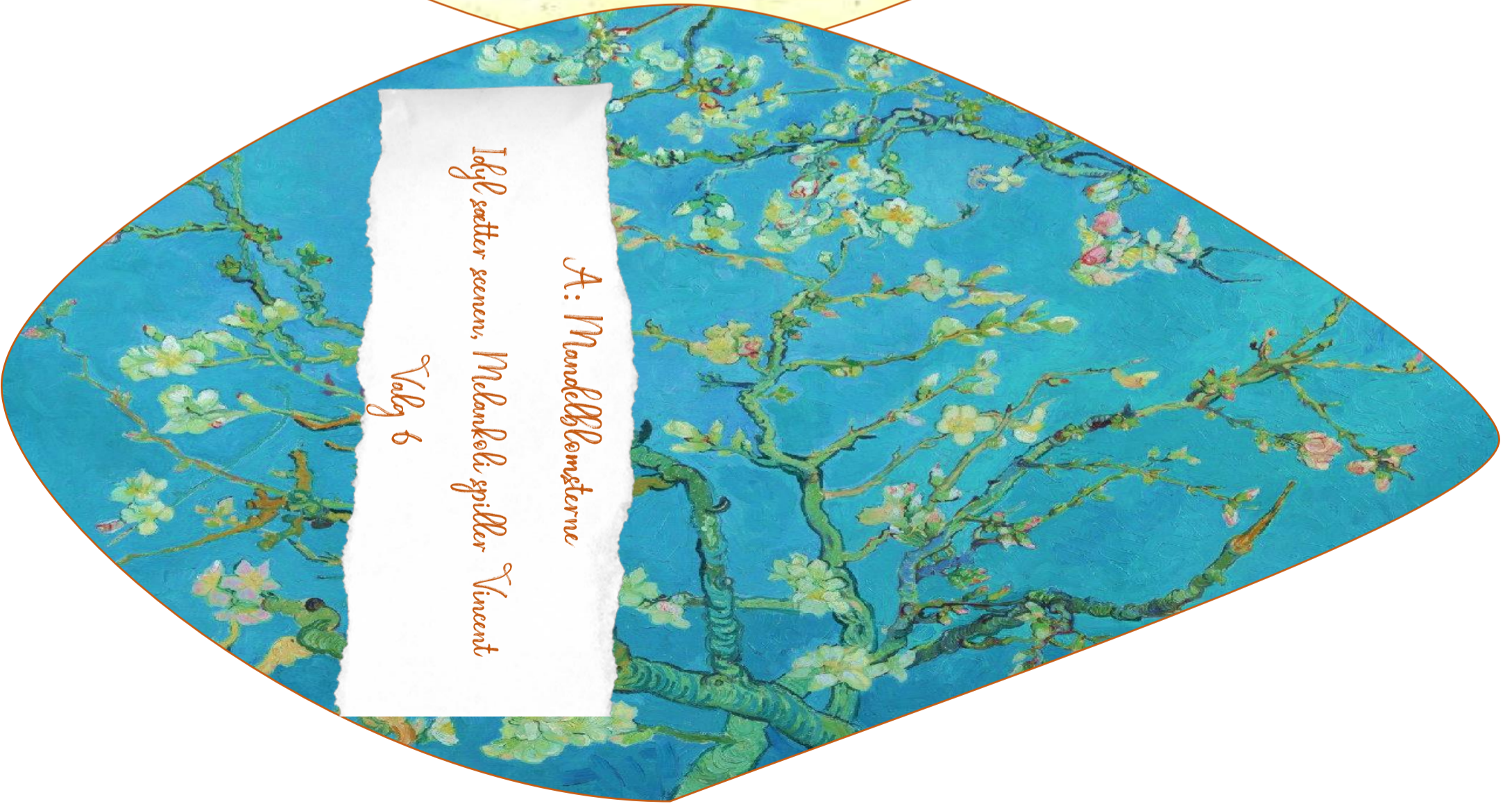
Vincent er på besøg ved Theo og Johanna, der har en dejlig stund sammen. De taler grimt om Vincent, uden han kan gøre noget og ignorerer ham mest bare.

B: Solblomsterne

Ideyl sætter scenen, Melankoli spiller Vincent

Volg 6

A: Mandelblomsterne

Ideyl sætter scenen, Melankoli spiller Vincent

Volg 6

A:

Mandelblomsterne

Idyl sætter scenen, Melankoli spiller
Vincent

Valg 6

Idyls intention er at få Vincent til at indse at han ødelægger andre omkring sig og er bedre alene hvis han maler.

At male med rødt

Vincent besøger Theo og Johanna, men bliver vred og ked af det over at Theo ikke har råd til at finansiere hans kunst mere. Han kommer til at slå Johanna og stormer ud ad døren.

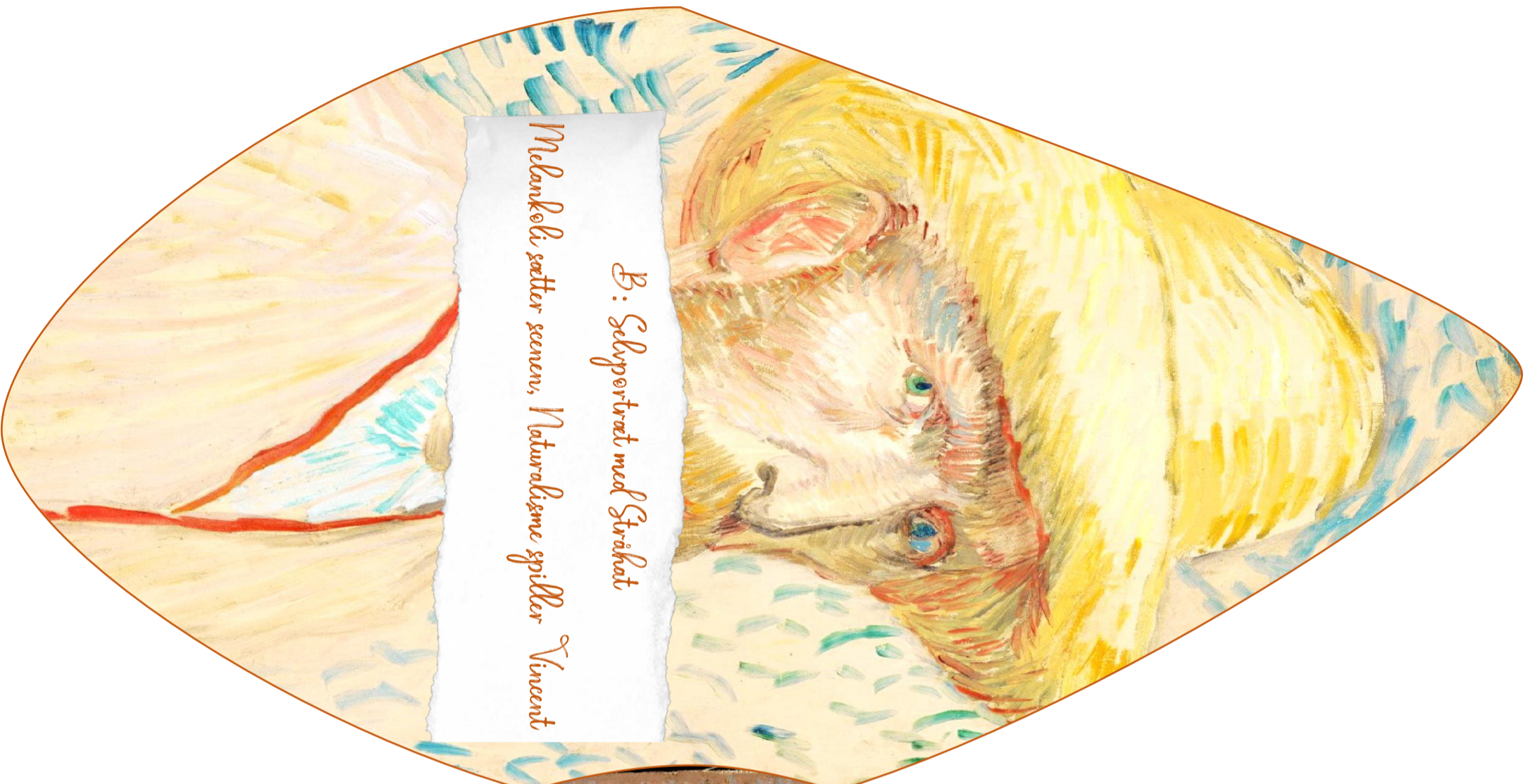
B: Solsikkerne

Idyl sætter scenen, Melankoli spiller Vincent
Valg 6

Idyl holder fast i Vincent og siger han skal se det, imens Theo og Paul er nær hinanden, så han kan se at han aldrig var nok for hverken Theo eller Paul.

Absurde pensesløg

Vincent ser på imens Theo og Paul Gauguin har et romantisk møde med hinanden.

B: Selvsportræt med Stråhat
Melankoli sætter scenen, Naturalisme spiller Vincent

A: Selvsportræt med Stråhat
Melankoli sætter scenen, Naturalisme spiller Vincent

A: Selvportræt

med stråhat

Melankoli sætter scenen, Naturalisme
spiller Vincent

Melankolis intention er at lade Vincent
mærke konflikten indeni, før han skal
male videre.

Nu er det snart farvel

Vincent går ud imod markerne. Han er
følsom og usikker. Ensomhed og Frygt
taler til ham. Vincent skubbes tættere
og tættere på selvmord af Ensomhed
og Frygt, men vil ikke, for han har det
godt nu.

B: Selvportræt

med stråhat

Melankoli sætter scenen, Naturalisme
spiller Vincent

Melankolis intention er at få Vincent til
at male, også selvom han hverken kan
eller vil.

En melankolsk palet farver

Ingen vej tilbage. Vincent kommer
tilbage fra marken, han bløder ud af
maven og tages imod af Paul Gachet.
Vincent vil ikke fortælle hvad der er
sket, men såret er fra et skud og
dødeligt.